दैनिक महावृत्त

E-Mail:dainikmhavratt@gmail.com

संपादक-अशोक हनवते.मो-9421094991,7264079990

लातूर वर्ष ३ रे अंक १३४ वा रविवार दि.१५ ऑक्टोंबर २०२३ पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रू.

गेहलोत यांच्याकडून आचारसंहिता भंग?

जयपूर : राजस्थानचे मुख्यमंत्री अशोक गेहलोत यांनी त्यांच्या पक्षाच्या राजकीय बैठकांसाठी प्रशासनातील कर्मचा-यांचा वापर करून घेत, आचारसंहितेचा भंग केला असल्याचा आरोप राजस्थानातील भाजपचे नेते अरुण चतुर्वेदी यांनी केला आहे.

गेहलोत हे नुकतेच नवी दिल्ली येथे सोनिया गांधी यांना भेटायला गेले होते. यावेळी ते त्यांच्या सचिवाला सरकारी गाडीतून घेऊन गेले, हा आदर्श आचार संहितेचा भंग आहे असा आरोप चतुर्वेदी यांनी केला आहे. त्याचप्रमाणे गेहलोत हे अनेकवेळा राजकीय बैठकांसाठी प्रशासनातील कर्मचा-यांचा वापर करून घेतात असा आरोपही चतुर्वेदी यांनी केला आहे. निवडणूक आयोगाच्या नियमानुसार कोणत्याही मंत्र्याला त्याच्या कर्मचा-यांना राजकीय पक्षाची कामे सांगता येत नाहीत, असा दावा चतुर्वेदी यांनी केला आहे. त्याचप्रमाणे आचार संहिता लागू झाल्यानंतर करण्यात आलेल्या घोषणा आणि नेमणुकादेखील आचार संहितेचा उघडपणे भंग आहे असे ते म्हणाले. याप्रकरणी भाजप, निवडणूक आयोगाकडे तक्रार करणार असल्याचे चतुर्वेदी यांनी सांगितले.

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी मुंबईत दाखल

मुंबई : ऑलिम्पिकच्या १४१व्या अधिवेशनासाठी पंतप्रधान नरेंद्र मोदी मुंबईत दाखल झाले आहेत. यावेळी महाराष्ट्राचे मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे, उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, उपमुख्यमंत्री अजित पवार आणि राज्यपाल रमेश बैस यांनी मोदींचे स्वागत केले. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी मुंबई विमानतळावरुन जिओ वर्ल्ड सेंटरच्या दिशेला रवाना झाले आहेत.मुंबईतील वांद्रे कुर्ला संकुल येथील 'जियो वर्ल्ड सेंटर' बाहेर पोलिसांचा मोठा बंदोबस्त आहे. आंतरराष्ट्रीय ऑलिंपिक समितीच्या १४१ व्या सत्राच्या उद्घाटनासाठी पंतप्रधान नरेंद्र मोदी मुंबईत आले आहेत. याच पार्श्वभूमीवर मुंबई पोलिसांचा मोठा बंदोबस्त तैनात करण्यात आला आहे. या सेंटरचा परिसर श्वान पथक आणि बॉम्ब शोधक आणि नाशक पथकाद्वारे आवश्यकता असेल तेव्हा तेव्हा तपासण्यात येणार आहे.

दिव्यांग बांधवांना मोफत कृत्रिम साधनांचे सोमवारी वाटप

परभणी : परभणी विधानसभेचे आमदार डॉ. राहुल पाटील यांच्या वाढदिवसानिमित्त वंदनीय बाळासाहेब ठाकरे आरोग्य शिबिर योजनेंतर्गत तसेच एडीआयपी योजनेतून परभणी विधानसभा मतदार संघातील दिव्यांगांना मोफत कृत्रिम अवयव व साहित्य साधनाचे वाटप शहरातील नुतन महाविद्यालय जिंतूर रोड येथे सोमवार, दि. १६ ऑक्टोबर रोजी सकाळी १० वाजता केले जाणार आहे.

परभणी विधानसभा मतदार संघातील दिव्यांगांना एडीआयपी योजनेतून मोफत कृत्रिम अवयव व साहित्य साधने वाटपासाठी दि. १७ व १८ ऑगस्ट रोजी शहरातली नुतन महाविद्यालय येथे तपासणी व मोजमाप शिबिर घेण्यात आले होते. या शिबिरात जवळपास ४ हजार दिव्यांग बांधवांनी सहभाग घेऊन तपासणी करून घेतली. या पैकी पात्र ठरलेल्या १७०० दिव्यांग बांधवांना खालील साहित्याचे वाटप दि. १६ ऑक्टोबर रोजी करण्यात येणार आहे. यात दिव्यांग बांधवांना तिनचाकी सायकल, व्हिलचेअर, कुबडी, विविध प्रकारच्या स्टिक, अत्याधुनिक डिजीटल श्रवण यंत्र, अंध युवक व युवतींना स्मार्ट फोन व स्मार्ट केन, मतिमंद व सि.पी.बालकांना व्हिलचेअर व सी.पी चेअर, दिव्यांगांमध्ये सगळ्यात जास्त आकर्षण असणारी मोटाराईज ट्राय सायकल (बॅटरी ऑपरेट) व अत्याधुनिक हायड्रोलिक जयपूर फूट व जयपूर हँड, कॅलिफर आदि साहित्य वाटप करण्यात येणार असल्याची माहीती आमदार डॉ.पाटील यांनी दिली आहे.या अगोदर पण हजारो दिव्यांग बांधवांना आमदार डॉ. राहुल पाटील यांच्या वतीने मोफत साहित्य वाटप करण्यात आले आहे. ज्या दिव्यांग बांधवांनी दि.१७ व १८ ऑगस्ट रोजी नूतन महाविद्यालात तपासणी करून ऑनलाईन फोटो काढले आहेत त्या सर्व दिव्यांग बांधवांनी आपले युडीआयडी ओळखपत्र सोबत आणणे अत्यावश्यक आहे. अधिक माहितीसाठी आरोग्य समन्वयक राहुल कांबळे ९८२३२११०१० यांच्याशी संपर्क साधावा.

झोपडीच्या अंधारात स्वप्नांच्या गर्भाचा मृत्यू

लातूर : प्रतिनिधी 'ज्ञानतीर्थ २०२३' युवक महोत्सवात व्यासपीठ क्रमांक २ वर विविध महाविद्यालयातील कलाकारांनी सामाजिक संदेश देणा-या एकांकिका सादर केल्या. दर्जेदार विषयांचे दमदार सादरीकरण हे एकांकीका स्पर्धेचे वैशिष्ट्ये राहिले. एकांकीका स्पर्धेला कलावंतांतसह नाट्यरसिकांचा मोठा प्रतिसाद मिळाला. आपल्या मनामध्ये भीती असेल तर आपण काहीच करु शकत नाही. आपल्याला जर काही सिद्ध करायचं असेल तर पहिल्यांदा मनातील भीती काढून टाकली पाहिजे. मानवाची वाटचाल यशस्वी जीवनाकडे व्हावी. 'एका स्वप्न गर्भाचा मृत्यू' होऊ नये. कारण गरीबाची भूक लय वाईट असते.टाकलेला भाकरीचा तुकडा खाण्यासाठी कुत्र आणि माणसांमध्ये शर्यत लागते पण त्याच्यामध्ये कुत्राच जिंकतो. संताप नगर से आया हु वैताग नगर में जाना है, कधी संपणार हे दु:ख आणि मानवी जीवनात कधी येणार आनंद? असे अनेक प्रश्न एकांकिकामधून सादर झाले. माणसाची झुंज निसर्गाशी की स्वत:शी? येणारी पिढी कशी झुंज देणार? जन्म बी मातीत मरण बी मातीत अंधारातील स्वप्न कधी पूर्ण होणार? आदिवासी घरामध्ये स्वप्नांचा सूर्य कधी उगवणार? सामाजिक अन्याय, अत्याचार गरीब माणूस खेड्यामध्ये झोपडपट्टीमध्ये, कुठेतरी पालं टाकुनकिंवा फुटपाथवर जगतो त्याला थंडी, ऊन, वारा, पाऊस याची तमा नाही. आपल्या जीवनाचा -हाटगाडा असमानी सुलतानी संकटाशी सामना करत जगतो आहे.

त्याच्याकडे सामाजिक न्याय मागण्यासाठी ना शिक्षण आहे ना पदवी आहे आपले आयुष्याचे प्रश्न आणि दु:ख जन्मल्यापासून मृत्यूपर्यंत झोपडीच्या निवा-याखालीच सोडवण्याचा प्रयत्न करतो पण ते कधीच सूटत नाहीत. ते शिक्षणाने सूटु शकतात. पण शिक्षण हजारो कोस त्यांच्यापासून दूर आहे. असे प्रश्न विद्यार्थ्यांनी आपल्या एकांकिामधून मांडले. त्याला रसिकांचा भरभरुन भावनिक प्रतिसाद मिळाला. अशोक पवार लिखीत बिराड या कादंबरीवर आधारी 'बिराड', अमेय दक्षीणदास लिखीत 'फिअर फॅक्टर', एस. टी. कंडक्टरच्या कुटूंबातील गोष्ट सांगणारी 'सहल'. एस. टी. चा संप सुरु आहे.आजीला तीर्थयात्रेला तर नातवाला सहिलीला जायचे आहे. सहल ही आयुष्याची सुरुवात तर तीर्थयात्रा ही आयुष्यावा शेवट. यात सहलीवर जायचे की तीर्थयात्रेला, हा विषय विद्यार्थी कलावंतांनी अतिश्य ताकदीने मांडला. प्रवीण पाटील लिखीत 'बवाल' या एकांकीकेचा विषय ज्वलंत विषय होता. एक बाळ विहिरीच्या कडेला सापडतो. त्या बाळाजवळ एक चिठ्ठीही सापडते. बापाचे नाव असलेल्या त्या चिठ्ठीत दहा ते बारा जणांची नावे असतात पण कोणची ते बाळ स्वीकारत नाही. शेवटी एक शिक्षक त्या बाळाला स्वीकारतात. सामुहिक बलात्काराचा विषयी प्रविण पाटील यांनी अतिश्य ताकदीने मांडला आणि त्याचे सादरीकरणही तितक्याच दमदारपणे झाले. विरेंद्र गणवीर लिखीत 'गटार' या एकांकीने सफाई कामगारांची व्यथा मांडली. गटार उपसुन पोट भरणा-यांच्या आयुष्यात चार दिवस सुखाचे कधी येतील, याचा शोध घेतघेत स्वत:च्या आयुष्याची राखरांगोळी झाली परंतू, ते सुखी दिन अधिक आले नाहीत. लोकांची घाण साफ करताना आपल्या आयुष्याची दरिद्री घाण तशीच राहिली, याला जबाबदार कोण?, असा प्रश्न 'गटार' ने विचारला तेव्हा सर्वजण निरुत्तर झाले.

निवडणुकीत आयोगाचे मेन्यू कार्ड तयार

नवी दिल्ली : लोकसभेच्या निवडणुकीची रंगीत तालिम समजल्या जाणा-या पाच राज्यांच्या विधानसभा निवडणुकीचा धुरळा उडाला आहे. एकीकडे काँग्रेस, भाजपसह सर्वच राज्यांनी या विधानसभा जिंकण्यासाठी कंबर कसली आहे. तर दुसरीकडे निवडणूक आयोगानेही चांगलीच तयारी सुरू केली. निवडणूक आयोग आता उमेदवारांच्या खर्चावर लक्ष ठेऊन आहे. त्याचाच एक भाग म्हणून आयोगाने उमेदवारांच्या खर्चासाठी मेन्यू कार्ड आणि रेट कार्ड जारी केले आहे. त्यामध्ये चहा ५ रुपये, कॉफी १३ रुपये तर रसगुल्ले आणि द्राक्षे-केळ्यांच्याही किमती निवडणूक आयोगाने निर्धारित केली आहे. त्यानुसार उमेदवारांनी आयोगाला त्यांच्या खर्चाचा हिशोब द्यायचा आहे.निवडणूक आयोगाने प्रचारात वापरण्यात येणा-या साहित्यांचीकिंमत निर्धारित केली आहे. त्यानुसार एक रेट कार्ड तयार केले असून त्यामाध्यमातून उमेदवारांच्या खर्चाची नोंद केली जाणार आहे. जिल्हा निवडणूक आयोगाच्या माध्यमातून उमेदवारांच्या या खर्चाची नोंद केली जाणार आहे. त्यामध्ये एक प्लॅस्टिक खुर्ची ५ रुपये, पाईपची खुर्ची ३ रुपये, व्हीआयपी खुर्ची १०५ रुपये, लाकडी टेबर ५३ रुपये, ट्यूबलाईट १० रुपये, हॅलोजन लाईट ५०० व्हॅट ४२ रुपये आणि १००० व्हॅट ७४ रुपये, सोफा ६३० रुपये असा खर्च नोंदवला जाणार आहे. खाण्याच्या मेन्यूचा खर्च किती?निवडणूक आयोगाने उमेदवारांकडून कार्यकर्त्यांच्या आणि लोकांच्या खाण्या-पिण्यावर करण्यात येणा-या खर्चावरही निर्बंध आणले आहेत. त्यासाठी निवडणूक आयोगाने मेन्यू कार्डच जारी केले आहे.पदार्थांच्या किमती खालीलप्रमाणे

केळी - २१ रुपये डझन
शेव - ८४ रुपये
द्राक्षे - ८४ रुपये किलो
आर ओ पाणी - २० रुपये लिटर
कोल्ड ड्रिंक - एमआरपी किमतीने
आईस्क्रीम - एमआरपी किमतीने
उसाचा रस - १० रुपये ग्लास
जेवणाची थाळी - ७१ रुपये प्लेट

गाडी भाड्याच्या किमती

या व्यतिरिक्त गाडी भाड्याची किंमतही निवडणूक आयोगाने निर्धारित केली आहे. मिनी २० सीटर गाडीसाठी रोज ६३०० रुपये भाडे, ३५ सीटर बससाठी ८४०० रुपये भाडे, टेम्पो १२६० रुपये, व्हीडीओ व्हॅन ५२५० रुपये, ड्रायव्हर मजुरी ६३० रुपये या हिशोबाने खर्च लावण्यात येणार आहे.

खर्चाचा हिशोब बंधनकारक

उमेदवाराने केलेल्या खर्चाचा हिशोब निवडणूक आयोगाला देणं बंधनकारक असणार आहे. गेल्या निडवणुकीवेळी ज्या उमेदवाराने खर्च दिला नाही त्याच्यावर आयोगाने कारवाई केली आहे. अशा ४६ नेत्यांना निवडणूक लढण्यास बंदी घालण्यात आली आहे. एकीकडे निवडणूक जिंकण्यासाठी उमेदवार कोणत्याही थराला जातात, अगदी शेकडो कोटी रुपयेही खर्च करण्याची तयारी ठेवतात. त्यांच्या खर्चावर नियंत्रण आणण्यासाठी निवडणूक आयोगाने चंगच बांधल्याचे दिसून येत आहे.

गजानन भातलवंडे यांची पोलीस उपाध्यक्षपदी नियुक्ती

लातूर :- लातूर येथील पोलीस प्रशिक्षण केंद्रात कार्यरत असलेले पोलीस निरीक्षक गजानन भातलवंडे यांना पोलीस उपअधीक्षक म्हणून बढती मिळाली असून त्यांची लातूर पोलीस अधीक्षक कार्यालयात पोलीस उप अधीक्षक(मुख्यालय) या पदावर नियुक्ती करण्यात आली आहे. महाराष्ट्र सरकारने राज्यातील १०४ पोलीस निरीक्षकांना पोलीस उपअधीक्षक तथा सहाय्यक आयुक्त या पदावर पदोन्नती दिली आहे. पदोन्नती नंतर त्यांच्या पद नियुक्तीचे आदेश काल पारित करण्यात आले आहेत. लातूर येथे सध्या पोलीस प्रशिक्षण केंद्रात कार्यरत असलेले पोलीस निरीक्षक गजानन भातलवंडे यांची बढतीवर बदली लातूरच्या पोलीस अधीक्षक कार्यालयातील उपअधीक्षक (मुख्यालय) या पदावर करण्यात आली आहे. गजानन भातलवंडे यांनी पोलीस प्रशिक्षण केंद्रात कर्तव्य बजाविण्याअगोदर लातूरच्या स्थानिक गुन्हे अन्वेषण विभागात अत्यंत चांगल्या पद्धतीने कार्य केले आहे. पोलीस निरीक्षक ते पोलीस उपअधीक्षक या पदावर पदोन्नती झालेले व लातूर येथे कर्तव्य बजावलेल्या अधिकाऱ्यांमधील दीपक शिंदे यांची गुन्हे अन्वेषण विभाग पुणे येथे बढतीवर बदली करण्यात आली आहे. एन.डी उबाळे यांची सोलापूर शहर सहाय्यक आयुक्त या पदावर बदली करण्यात आली आहे तसेच संजय हिबारे यांची बदली हिंगोली शहर येथे पोलीस उपाधीक्षक म्हणून करण्यात आली आहे.

एमआयडीसी पोलीसांच्या कारवाईत ३ लाख ५०० रुपयांचा मुद्देमाल हस्तगत

सोलापूर : एमआयडीसी पोलीस ठाण्याच्या गुन्हे प्रकटीकरण पथकाने मोठी कामगिरी केली आहे. एमआयडीसी पोलीस ठाणे हद्दीतून एक गावठी बनावटीचे पिस्टल व एक मारुती आल्टो कार, घरफोडीचे साहित्य असा एकुण ३ लाख ५०० रुपयांचा मुद्देमाल हस्तगत करण्यात आला आहे. चोरट्यांना पकडण्यासाठी पोलीस उपनिरीक्षक विक्रम राजपूत यांनी शासकीय पिस्टलमधून दोन राऊंड फायर केले. मात्र तिघेही चोरटे पळून जाण्यात यशस्वी झाले आहेत.सोलापूर शहरात रात्रीच्या होणाऱ्या घरफोड्याची माहिती काढुन आरोपींचा शोध घेऊन त्यांच्यावर कारवाई करण्याचे आदेश पोलीस आयुक्त राजेंद्र माने व पोलीस उप-आयुक्त परिमंडळ विजय कबाडे यांनी दिले होते. त्याअनुषंगाने एमआयडीसी पोलीस ठाण्याचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक राजन माने यांनी गुन्हे प्रकटीकरण पथकाचे प्रमुख पोलीस उपनिरीक्षक विक्रम रजपूत यांना आदेश दिले होते. त्यानुसार गुन्हे प्रकटीकरण पथक हे संशयीतांच्या शोधत होते.निलम नगर येथील बालाजी ज्वेलर्स दुकानात चोरी करुन पळालेल्या चोरांनी सोलापुरातील एक कार चोरुन ती अविनाश नगर जवळील कोंड्याल शाळेजवळील निर्मनुष्य ठिकाणी लावली असुन रात्री त्या कारमधुन सोलापूर शहरातील ज्वेलर्स दुकान फोडणार आहेत. अशी माहिती गोपनीय बातमीदारामार्फत पोलीस उपनिरीक्षक विक्रम रजपूत यांना मिळाली. आरोपींजवळ पिस्टल सुध्दा असल्याचे बातमीदाराकडुन कळाले. त्यानुसार पोलीस उपनिरीक्षक विक्रम रजपुत व त्यांच्या पथकाने सापळा लावला.एमआयडीसी परिसरातील अविनाश नगर येथील कोंड्याल शाळेजवळ तीन मजली अर्धवट बांधकाम झालेल्या ठिकाणी संपुर्ण पथकाने तिन्ही बाजुने पोलिसांनी सापळा लावून ठेवला. मिळालेल्या बातमीनुसार मध्यरात्री ०१.३० वा. चे सुमारास कारच्या दिशेने एका मोटारसायकलवरुन तीन इसम आले. त्यांनी कारजवळ मोटरसायकल लावली. मोटरसायकलवरील इसमास थांबण्याचा इशारा करताच त्याने जोरात मोटरसायकल चालवुन १६१८ अर्जुन यांना कट मारला. खाली पडल्यामुळे त्यांच्या गुडघ्याला मार लागला. संशयीत वेगाने उत्तर दिशेने मोटरसायकल घेऊन गेला. मोटरसायकलवरील संशयीत इसमाचा आवाज ऐकुन पुर्वेकडील संशयीत इसम हा वेगाने विनायक नगरच्या दिशेने पळुन गेला तिसरा संशयीत कारमध्ये बसलेला हा कार चालु करुन दक्षिण दिशेला वेगाने निघाला.

पोसई रजपुत व पथकातील अंमलदारांनी कार चालकास थांबण्याचा ईशारा करत केला त्यावेळी कारचालकाने वेगाने कार पथकाच्या दिशेने घेवुन आला. पोसई रजपुत यांनी जोरात ओरडुन कार थांबवण्यास सांगुन देखील कार चालकाने वाहन न थांबवल्याने त्यांनी त्यांच्याकडील शासकीय पिस्टल मधुन सदर कारच्या चाकाच्या दिशेने दोन राऊंड फायर केले. एक राऊंड कारच्या उजव्या बाजुला मागच्या चाकात लागली. कारमधील संशयीत इसम हा समोरील काटेरी झुडुपामधुन अंधाराचा फायदा घेत पळुन गेला. चोरीच्या आल्टो कार या वाहनाची तपासणी करता त्यात एक देशी बनावटीचे पिस्टल, स्क्रू ड्रायव्हर, पक्कड, कटावणी असे घरफोडी साहित्य असा एकुण ०३ लाख ५०० रुपयाचा मुद्देमाल हस्तगत करण्यात आला आहे.

ही कामगिरी पोलीस आयुक्त राजेंद्र माने, पोलीस उप-आयुक्त परिमंडळ विजय कबाडे, सहायक पोलीस आयुक्त संतोष गायकवाड, वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक राजन माने, पो.नि. शिवशंकर बोंदर यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस उप-निरीक्षक विक्रम रजपुत, पोहेकॉ राकेश पाटील, नाना उबाळे, दिपक डोके, सचिन भांगे, पोना. मंगेश गायकवाड, पोकॉ सुहास अर्जुन, शंकर याळगी, काशीनाथ वाघे, दिपक नारायणकर, शैलेश स्वामी, अमोल यादव, आमसिध्द निंबाळ, देवीदास कदम, भारतसिंग तुक्कुवाले यांनी पार पाडली.

संपादकीय....

‘वाचन-प्रेरणे’ची कप्पेबंदी..

ललित साहित्यातून जीवनदृष्टी मिळते यावर कुणाचाही विश्वास नाही आणि तो का नाही याचे कारणही कुणाला देता येत नाही. दिवंगत माजी राष्ट्रपती आणि भारताच्या क्षेपणास्त्र-झेपेचे महत्त्वाचे शिल्पकार डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्या जयंतीनिमित्त १५ ऑक्टोबरला महाराष्ट्रात यंदाही ‘वाचन-प्रेरणा दिवस’ साजरा होईल. हा दिवस ‘राज्यभर सर्वदूर’ साजरा झाल्याचे समाधान मिळवण्यासाठी शाळा-शाळांतून शिक्षकांना हाताशी धरणे हाच हमखास मार्ग असल्याने कदाचित, १४ ऑक्टोबरच्या शनिवारीच विद्यार्थ्यांपर्यंत वाचन-प्रेरणा पोहोचेलसुद्धा! हे नेहमीचे कर्मकांड म्हणून त्याकडे दुर्लक्ष करणे बरे. पण यानिमित्ताने आपल्या राज्यभरातल्या साक्षर- शिक्षितांची, म्हणजे एकूण महाराष्ट्राची वाचन-प्रेरणा सध्या कुठे आणि कशी आहे, याचा ऊहापोह केल्यास काय दिसते? शहरी आणि उच्च मध्यमवर्ग मराठी वाचत नाही, हे ढळढळीत वास्तव. एका पिढीपूर्वी या वर्गाने व. पु. काळे तरी वाचलेले असतात, पु. ल. देशपांडे लाडकेच असतात आणि फडके-खांडेकर वा अत्रे- चिं. वि. जोशी यांच्या तरी आठवणी हा वर्ग काढत असतो. पण नवे काही वा-चावे, ही प्रेरणा या वर्गापासून एक तर दुरावली आहे किंवा याच वर्गाच्या इंग्रजी वाचनात ती जिरून गेली असेल, असे मानण्यास जागा आहे. ललित साहित्यातून जीवनदृष्टी मिळते यावर कुणाचाही विश्वास नाही आणि तो का नाही याचे कारणही कुणाला देता येत नाही. पण यापलीकडे वाचन-प्रेरणा जपणाऱ्यांचा एक मोठा वर्ग आहे. त्यापैकी काही जण पिढीजात वाचक, पण आदल्या पिढीपेक्षा निराळी वाचन-आवड जोपासणारे. हे अनेक जण मराठी कमी वाचत असले तरी हिंदीतले उत्तम कथासाहित्य, लॅटिन अमेरिका वा पूर्व युरोपातल्या कादंबऱ्यांचे इंग्रजी अनुवाद, असा यांचा आवाका. या वर्गातल्या प्रत्येकाची भालचंद्र नेमाडे यांच्याबद्दल ठाम मते असतात, याच वर्गामुळे आनंद विगकर, प्रवीण दशरथ बांदेकर ते प्रणव सखदेव यांच्यापर्यंत अनेक सशक्त लेखकांच्या पुस्तकांवर गेल्या दशकभरात काहीएक चर्चा घडल्याचे दिसते किंवा उदाहरणार्थ शिल्पा कांबळे यांची ‘निळय़ा डोळय़ांची मुलगी’सारखी कादंबरी या वर्गाचा पाठिंबा मिळवते. असा वर्ग कोणत्याही समाजात असणे आवश्यक असते- मराठीभाषक समाजात तर फारच! याच वर्गाच्या आदल्या पिढीमुळे पु. शि. रेगे- चिं. त्र्यं. खानोलकर यांच्यापासून दिलीप चित्रे, विलास सारंग आणि नामदेव ढसाळ - दया पवार यांना योग्य प्रतिसाद मिळू शकला होता. तरीही या प्रतिसादाचा चेहरामोहरा शहरीच होता आणि रा. रं. बोराडे यांच्यासारखे लेखक त्या वर्तुळाबाहेर राहिले होते. या अवस्थेत बदल होण्यासाठी जे सामाजिक स्थित्यंतर आवश्यक होते, ते महाराष्ट्रात गेल्या दोन दशकांपासून घडू लागले- शहरांची वाढच नव्हे तर संगणक आणि मोबाइलप्रसार, छपाई आणि प्रकाशन व्यवसायाच्या भोवतीचे वलय ओसरून कोणालाही प्रकाशन व्यवसायात उतरण्याची उमेद देणारी तांत्रिक (आर्थिक नव्हे) अवस्था, प्रकाशकांचे आर्थिक रडगाणे आपापल्या पुस्तकांपुरते निवारण-ारे नव-लेखक सर्वदूर आढळणे, अक्षरधारा, बुकगंगा यांनी व्यवसायासाठी राबवलेल्या नव-संकल्पना.. असे ते बदल होते. पण त्याहीपेक्षा मोठा बदल कदाचित, पदवीनंतरही काही ना काही शिकणाऱ्या वा स्पर्धा परीक्षा देणाऱ्या नव-वाचकांच्या पिढीने घडवला. न्गुगी वा थियोन्गो यांच्या ‘मातीगारी’ कादंबरीपासून रामचंद्र गुहांची पुस्तके वा ‘गुजरात फाइल्स’, ‘गोरखपूर हॉस्पिटल ट्रॅजेडी’सारख्या ललितेतर पुस्तकांचे अन-ुवाद उपलब्ध होण्याचा वेग गेल्या दशकात वाढला, तो या वाचकांमुळे. करोनाकाळातल्या स्थलांतराबद्दलची कादंबरी वा शिक्षणसंस्थांमधल्या गैर आर्थिक व्यवहारांचे चटके बसलेल्या नायकांच्या कथा मराठीत आल्या, त्याही वाचक-लेखकांमधल्या सामाजिक बदलामुळे. याच काळात सर्वांना समाजमाध्यमे जवळची वाटू लागली आणि मग फेसबुक वा व्हॉट्सअॅपवरच कोल्हापूरच्या ‘चाँद बुक डेली’चे इक्बाल लाड मराठी पुस्तके विकू लागले, कोल्हापूरचेच नेताजी कदम, पुण्याचे समीर बुक्स, ऑक्शन बुक्स, प्रभाकर आदी किंवा मुंबईतले अंबिका बुक्स हे आठवडय़ातून एकदा तरी फेसबुक, व्हॉट्सअॅपवर पुस्तकविक्री करू लागले आणि त्यांचा पैसही वाढू लागला, अशा अवस्थेप्रत आपण आह-ोत. ‘पपायरस’सारखे मुंबईच्या उपनगरातले देखणे ग्रंथदालनही आता फेसबुकवर पुस्तके विकते. ही प्रगती मराठी पुस्तकव्यवहाराची नसून समाजमाध्यमाची आहे, पण तशी काही चर्चा होत नाही. ज्यांना जे वाचायचे ते मिळाले की सारेच खूश. मग एखादे ग्रंथदालन बंद का पडले किंवा वाचनालयाची दुरवस्था का झाली असे प्रश्न कुणी विचारत नाही.. त्याहीपेक्षा, वाचलेल्या पुस्तकाचा संबंध आपापल्या जीवनदृष्टीशी जोडून आत्मशोधपर चर्चा करणारेही कमीच असतात. त्यामुळे वाचक भरपूर असूनही ते ‘अदृश्य’च राहतात. ही सारी लक्षणे एका निष्कर्षापर्यंत येतात : मराठी वाचन ही ‘मराठीभाषक समाजाची’ प्रेरणा नसून, या समाजातल्या अनेकांनी व्यक्तिगत प्रेरणा म्हणून जपली आहे.. तिचे सामाजिकीकरण होण्यात वर्गीय- आणि कदाचित वर्णीयसुद्धा- अडथळे असल्याने अशी कप्पेबंदी अटळ आहे.

अमर जाधव यांना दिपगंगा भागीरथी राज्यस्तरीय आरोग्यदूत पुरस्कार जाहीर..!

अनाथ, निराधार रुग्णांसाठी अजरामर ठरलेला अमर जाधव म्हणजेच अमर रुग्णसंजीवनी - साहित्यिक दिपक लोंढे

ही कथा आहे एका निराधार, बेघर आणि अनाथ रुग्णांच्या असंख्य दुःखमय वेदनानांवर सुखाची हळुवार फुंकर घालत, त्यांची प्रेममायेने विचारपूस करून,त्यांच्या दुःखाला आपलंच दुःख समजून,आपल्या वाट्यायचं उरलं सुरलं सुखं त्यांना निराकरपणे,आस्थेने देणाऱ्या,त्यांच्या दुःखाला सुखांत बदलण्यासाठी अहोरात्र धडपडणाऱ्या, प्रसिद्धी पासून कायमचं दूर राहून,निस्वार्थपणे अति प्रामाणिकपणे सर्वांगाने मदत करणाऱ्या अजरामर अवलीया अमरची... अमर जाधव याची. दिपगंगा भागीरथी बहुउद्देशीय सेवाभावी संस्था, महाराष्ट्र राज्य संचलित... शारदा वृद्धसेवाश्रम मिरज या संस्थेचे संस्थापक,अध्यक्ष तथा महाराष्ट्रातील प्रसिध्द साहित्यिक,समाजसेवक हिंदरत्न दिपक लोंढे यांनी मुंबई सारख्या चंदेरी महानगरीत राहून स्वखुशीने,स्वबळावर निराधार,बेघर आणि अनाथ रुग्णांना नवजीवन संजीवनी देऊन,अखंड अविरतपणे त्यांची सेवा सुश्रुषा करणाऱ्या अमर जाधव या अबोल युवकाला मोठ्या महत्प्रयासाने बोलत करून त्याचा वास्तव सत्य खडतर जीवन प्रवास जाणून घेतला आणि मोठ्या अंत:करणाने सन्मानपूर्वक त्यांना दिपगंगा भागीरथी राज्यस्तरीय आरोग्यदूत पुरस्कार २०२३ जाहीर केल्याच सांगून एक अजरामर सुखद धक्काच दिला.

छत्रपती शिवाजी महाराजांचा वारसा लाभलेला,सह्याद्रीच्या कुशीत लपलेला,अजिंक्यतारा किल्ल्याच्या पायथ्याशी वसलेला,कास पठार अर्थात फ्लॉवर पठार अश्या जागतिक नयनरम्य नैसर्गिक फुलांनी अच्छादलेला,बहरलेला, शहराभोवती असलेल्या सात किल्ल्या (सात-तारा) पासून मराठी राज्याची राजधानी या नांवाने ओळखला जाणारा जिल्हा सातारा,याच सातारा जिल्ह्यातील वाई तालुक्यात पांडवांनी १३ वर्षांचा वनवास भोगला.त्या वाई तथा ‘विराटनगरी’ मधील शेंदूरजणे हे गांव. या गावातील अमर जाधव आणि माझी कोरोना महामारी संकट काळात मी कोरोना बाधित रुग्णांच्यासाठी रक्तदान, प्लाझ्मादान, ऑक्सिजन बेड, ऑक्सिजन मशीन, औषधी तसेच त्यांच्या नातेवाईकांना चहानाष्टा जेवणपाणी, अंथरूण पांघरूण, कपडे इत्यादींची निस्वार्थीपणे मोफत मदत करत असताना, एक दिवस कोरोना बाधित आपल्या वडिलांच्या मदतीसाठी याच शेंदूरजणे गावातून मला अमर जाधवचा फोन आला. मी माझ्या परीने त्यांना मदत केली. तेंव्हा माझी आणि अमरची ओळख झाली. त्यानंतर दीड दोन वर्षांनी अमर जाधवचा महाखडतर जीवनप्रवास मला हळूहळू कळू लागला.अमरने आपल्या स्वतःच्या जीवनात भोगलेल्या, अनुभवलेल्या विदारक आठवणी काळजाला आरपार चिरत जातात.अमरने आपल्या काळजाच्या गाठीला घट्ट बांधून ठेवलेल्या त्याच्या आयुष्यातील जुन्या आठवणी माझ्या हळव्या मनात घर करून बसल्या, त्याच आठवणी माझ्या वैचारिक मेंदूच्या सुपीक पटलावरून मी आज आसमंतातील कागदावर उतरत आहे.

अमर जाधव यांची घरची परिस्थिती तशी बेताचीच. वडील मनोहर जाधव हे वडिलोपार्जित शेतीसह,आपल्या गावातील व पंचक्रोशीतील खेड्यापाड्यातील वटलेली झाडे खंडित घेऊन तोडणारे लाकूड तोडे.हळूहळू त्यांनी आपल्या गांवात आपली स्वतःची लाकूड वखार थाटली.त्याच व्यवसायवर ते आपल्या कुटुंबाचा उदरनिर्वाह करत.तर आई प्रेमिला आपल्या लेकरांना सांभाळत,आपल्या वखार आणि शेत कामात साथ देणारी साधी भोळी गृहिणी.या उभयतांना तीन लेकरं.अमर,अतिष आणि आशिष. अमर सर्वात मोठा. बाकी दोन पैकी तीन नंबरचं लेकरू आशिष जन्मजात अंध.अमरची प्राथमिक शाळा जिल्हा परिषद शाळा शेंदुरजणे येथे झाली.माध्यमिक तर्कतीर्थ लक्ष्मण शास्त्री जोशी विद्यालयात वाई येथे. ९ वीच्या वर्गात शिकत असतांना अमरची आई आजारी पडली. हळूहळू तिच्या दोन्ही किडन्या कधी निकाम्या झाल्या कळल्याच नाही. १३/१४ वर्ष वयाच्या अमरला फारसं जग कळत नव्हतं. तेंव्हा अमरच्या चुलत्यांनी अमरच्या आईला वाचविण्याचे आटोकाट प्रयत्न केले. पण तिचे जगण्याचे सर्वच मार्ग संपले होते.बॉम्बे हॉस्पिटल मधील डॉक्टर बोलले... त्यांना घरी घेऊन जावा.आपल्या मुलाबाळांच्या मध्ये जेवढे दिवस त्यांना राहता येईल तेवढे दिवस बोलून चालून राहू द्या. आईला घरी आणलं.आज ना उद्या आई आपणाला सोडून जाणार आहे.या कल्पनेने अमर आपल्या आयुष्यातील प्रत्येक क्षण आतल्या आत जिवंतपणी मरत होता.मरता मरता नऊ महिने नऊ दिवस जिने आपल्या गर्भात आपल्याला वाढविले. नानाविध अनंत कळा सोसून,भोगून जन्माला घातलं. त्या आपल्या जन्मदात्या तिर्थस्वरूप आईची अमर आपल्या अंत:करणापासून अहोरात्र जास्तीत जास्त सेवा शुश्रूषा करू लागला.शेवटी जे नशिबात विधिलिखित लिहलं होत तेच घडलं.आई निघून गेली. अमरसह त्याची दोन्ही भावंड आईला पोरकी झाली.बाप राजकारण्यांच्या नादाला लागून त्यातच गुंतलेला.बहुतांश त्यांच कोणाशीच पटत नव्हतं. आईच्या जाण्याची सल अंत:करणात पेरून,आपण निराधार,बेघर,अनाथ,अत्यंत गोरगरीब संकटात सापडलेल्या रुग्णाची सेवा करायची.हा विचार अमरच्या मनात आणि मेंदूत घर करून राहिला.आई आजारी होती तेंव्हा आणि आई गेल्यानंतरही बहुतांश घरातला स्वयंपाक, धुणीभांडी,स्वछता सर्वकांही अमर करायचा.स्वतः मायबाप होऊन अमर आपल्या अंध लहान भावाची सेवा शुश्रूषा, इथपर्यंत की त्याची शी सु काढण्यापर्यंत अमर अहोरात्र धडपला. धडपडत राहिला. त्यामुळे अभ्यासावर परिणाम होऊन.अमर ९ वी इयतेत नापास झाला.वडील पोटापुरता शिधा द्यायचे.बहुतांश चुलते आणि चुलत्या थोडाफार आधार द्यायचे.पण शाळा शिकत सकाळ,संध्याकाळ घरची सर्व कामे अमरच करत असे. कांही काळासाठी मुंबई पोलीस मध्ये असणारे अमरचे चुलते जनार्धन यांनी अमरला मुंबईला आपल्या सोबत नेलं.तेवढ्यात वडिलांनी आपली पत्नी वारल्याच दुःख बाजूला ठेऊन दुसरं लग्न केलं.याचा त्यांनी अमरलाही थांगपत्ता लागू दिला नाही.सावत्र आई घरी आली.आईची उणीव भरून निघाली.पण अंध भावाचा उष्माघात आणि अति वाढलेल्या जुलाबमुळे मृत्यू झाला.एकीकडे दुसरी सावत्र आई दुसरीकडे अंध भावाचा अचानक तडफडून मृत्यू अश्या जीवघेण्या यातनांच्या विळख्यात अमर सापडला होता.पोलीस भरतीच्या ओढीने,अमरला पोलीस चुलत्याने पुन्हा मुंबईला नेलं.शाळेत घातलं.मार्च ऑक्टोबर वाऱ्याकरत अमर सेकंडरी स्कूल कुलाबा येथे १० वी पास झाला.आपल्या गावी परतला.तिथं किसनवीर महाविद्यालय वाई येथे पुढील महाविद्यालयीन शिक्षणसाठी प्रवेश घेतला. सावत्र आईची तीन लेकरं आणि अमर आणि अमरचा पाठचा भाऊ,’मिळकत कमी,घरी खाणारी तोंड जास्त’ ही घरची अवस्था पाहून,आता आपण आपल्या घरी फुकट खायचं नाही.कांहीतरी कमवायचं. कष्ट करायचं.या विचाराने अमर गावकुसाबाहेर असलेल्या एका बुटाच्या कंपनीत कामाला लागला. तेंव्हा सर्वांगाने अमर आणि त्याच्या भावाची खूपच वाताहत झाली.अमर हतबल झाला होता. कालांतराने अन्न पाणी उदरनिर्वाहच साधन हळूहळू कमी होत गेलं.पोटापुरता पसा मिळणं मुश्किल झालं.

आशा वेळी अमरचे दुसरे चुलते सुरेश यांचे आधाराने अमरने आपल्या पाठच्या भावाला घेऊन,पुन्हा मुंबई गाठली.तेथील एका मंडळाच्या ऑफिस वजा खोलीत राहून,तिथेच भावासोबत बस्तान मांडल.उदरनिर्वाहसाठी स्टोअरकीपरच्या नांवाखाली अमर बिगारी कामगार म्हणून काम करू लागला.तेंव्हा त्याने पोलीस भरतीसाठी तीन वेळा प्रयत्न केला.थोड्या फार फरकाने यश चकवा देत असता,मुंबई सुरक्षा रक्षक या पदाची भरती निघाली तो फार्म भरला आणि ऑक्टोबर २०१३ ला अमर भरती झाला.तेंव्हा वडील व चुलते यांच्या संमतीने नात्यातील एक मुलीशी अमरची लग्न गाठ बांधली. गावाकडे सावत्र आईशी बायकोच पटेना.मुंबईतील कामाच्या ठिकाणी भाड्याने खोली घेऊन,अमरने बायको सोबत राहून दोन जीवांचा संसार मांडला.अमरने स्वतःला काम आणि रुग्णसेवेला अहोरात्र वाहून घेतल्याने,कालांतराने अमरची कायमची लग्नगाठ सुटली.आर्ध्यावरती संसार मोडला.या मानसिक धक्क्यातून स्वतःला सावरत,आपलं दैनंदिन जीवन एकाकी जगू लागला.कांही काळ कोरोना महामारी संकट काळात गाव पातळीवर स्वतः अमर कोरोना बाधित रुग्णांची सेवा करू लागला.तेंव्हा स्वतः अमरचे वडील कोरोना बाधित झाले.त्यात त्यांना किडनीच्या विकारांनी ग्रासलं, डायलिसिस चालू असताना वडिलांचे निधन झालं.अमरची आई,अंध भाऊ,पत्नी आणि वडील हळूहळू सर्वस्व संपत गेलं. उरल्या सुरल्या पाठच्या भावाला घेऊन,अमर मुंबईत आपल्या कामावर हजर झाला.पुन्हा मंडळाच्या खोलीत भावा सोबत राहू लागला.आई वडील,अंध भाऊ यांच्या अचानक जाण्याने अमर थोडाफार सावरला होता.पण या धक्क्यातून त्याचा भाऊ सावरला नव्हता. तो मानसिकदृष्ट्या पूर्ण खचला होता.मनोरुग्ण झाला होता. अचानक एकेदिवशी तोही निघून गेला.आपल्या डोळ्यांची वात करून अमरने त्याला ठायी ठायी शोधले.अजूनही शोधतोय.तो सापडला नाही.त्याच्यासाठी अमर आजही आतल्या आत तीळ तीळ तुटत आहे.आता तो एकटाच उरलाय. शांत,संयम आणि सहनशीलतेने,एकाग्रतेने नोकरी करू लागला आहे.त्याच्यातील निस्वार्थ,प्रमाणिकणा आणि कामाप्रति धडपड बघून कंपनीने त्याचं सन २०१८ रोजी प्रमोशन केलंय.आज आपल्या हाताखाली दीडशे मुलं घेऊन सुपरवायझर म्हणून अमर सेवा बजावत आहे.ही सेवा बजावत तो अहोरात्र कधी फोनवरून तर कधी फावल्या वेळेत,तर कधी सुट्टीदिवशी अत्यंत गोरगरीब,दीन दुबळ्या, निराधार,बेघर,अनाथ रुग्णांना सर्वोपतरी मदत करतोय. आपल्या सहवासात येणाऱ्या प्रत्येक रुग्णांत तो आपले जन्मदाते आईवडील आणि अंध,मनोरुग्ण भाऊ पाहतोय. त्यांची मनोभावे सेवा शुश्रूषा करतोय. दोन वेळच जेवण, चहानाष्टा आणि अंगावरील कापड्यावर होणाऱ्या स्वतःच्या खर्चा व्यतिरिक्त आपल्या कष्टाच्या शिल्लक पगारातून अमर रुग्णांना मोफत रक्त,प्लाझ्मा,औषधें,वैद्यकीय साहित्य देतोय. रुग्ण आणि रुग्णांच्या नातेवईकांना नित्यनेमाने चहा नाष्टा आणि अन्न स्वखर्चाने मोफत पुरवतोय.रुग्णांना मोफत रुग्णवाहिका उपलब्ध करून देतोय. तर मुंबईतील बऱ्याच वृद्धसेवाश्रम,बाल अनाथालय मध्ये प्रति महिना न चुकता जमेल तशी ५००/१००० आर्थिक मदत देतोय.अन्नदान, वस्त्रदान करतोय. सनाथ असूनही नशिबी अनाथपण आलेला,पण अनाथ, निराधार रुग्णांसाठी अजरामर रुग्णसंजीवनी होऊन जगणारा अमर म्हणतोय... माझ्या शेवटच्या श्वासापर्यंत मी रुग्ण मायबाप,बंधू भगिनींची अहोरात्र सेवा शुश्रुषा करेन. करत राहीन.त्यांची सेवा हीच माझ्या ईश्वररुपी मायबाप बंधूंची सेवा आहे.त्यांची सेवा करण्याची संधी मला मिळतेय हेच मी माझं भाग्य समजतोय.विना प्रसिद्धी मला समाजसेवा करणं आवडतं..शिव,फुले,शाहू,आंबेडकर,जिजाऊ,अहिल्य देवी, सावित्रीमाई,मुक्ताई,रमाई,मदर टेरेसा यांच्या विचार वारसाने झपाटलेल्या,नास्तिक अमरच्या अंत:करणात मानव समाजातील सर्वच रुग्णां प्रति मायेचा आस्तिक ओलावा आहे.तो तसाच अविरतपणे अखंड पाझरत राहू दे. कारण स्वतः चा क्षुद्र स्वार्थ विसरुन केवळ परसेवेसाठी आणि परोपकारासाठी देह झिजवण्याची उच्चतम क्षमता अमर मध्ये आहे.नेहमीच प्रसिद्धी पासून अलिप्त असलेल्या अमरसाठी विश्व विधात्याकडे मी एकच मागणे मागतो की... अमरची ही रुग्ण आणि समाजसेवेची धडपड दूर करू नकोस. मायबाप,बंधुभगिनीं आणि मित्रहो,चला आपण ही अमरच्या रुग्णसेवाकार्याचं जमेल तेवढं अनुकरण करूया.अमर सारखं अजरामर होऊ या.रुग्णांच्या संकटकाळी, रुग्णासोबत माणूस म्हणून माणुसकीने जगू या.एकमेकांना मदत करूया.आधार देऊया.माणुसकी जपुया.वाढवूया. खरंच,अमर एक अजरामर रुग्णसेवक आहे.आरोग्यदूत आहे.अश्या या आगळ्या वेगळ्या अमर रुग्णसंजीवन दूताच्या पुढील पवित्र रुग्णसेवाकार्यास,समाजसेवाकार्यास व वाटचालीस,दिपगंगा भागीरथी बहुउद्देशीय सेवाभावी संस्था,महाराष्ट्र राज्य,संचलित... शारदा वृद्धसेवाश्रम परिवार आणि संस्थेचे संस्थापक,अध्यक्ष तथा महाराष्ट्रातील प्रसिद्ध साहित्यिक,समाजसेवक हिंदरत्न दिपक लोंढे आणि परिवारकडून अभाळभर शुभेच्छा! साष्टांग दंडवत.... मानाचा मुजरा!

(शब्दांकन :
साहित्यिक, समाजसेवक
हिंदरत्न दिपक लोंढे)
संपर्क : ८६६८२ ५५५०३

न्यायदेवतेपुढील पेच!

आपला वैद्यकीय गर्भपाताचा कायदा विशिष्ट परिस्थितीत २० व्या आणि काही अपवादात्मक परिस्थितीत २४ व्या आठवडय़ापर्यंत गर्भपाताची परवानगी देतो. गर्भाशयात वाढणारे मूल आईवडिलांना नको आहे आणि सरकारला म्हणजे राज्ययंत्रणेला ते हवे आहे. अशा परिस्थितीत नेमके काय करायचे? माणसाचे जगणे महत्त्वाचे की जगण्याचे तत्त्वज्ञान? महत्त्व व्यक्तीला असायला हवे की अनेक व्यक्तींनी मिळून तयार झालेल्या व्यवस्थेला? एखादी निर्मिती महत्त्वाची की ती निर्मिती करणाऱ्या निर्मिकाची इच्छा महत्त्वाची? कोणत्याही जीवावर हक्क कुणाचा, पालकांचा की समाजाचा? मुळात एखादा जीव जन्माला येणे कुणी ठरवू शकत नसेल तर त्याचा मृत्यू कुणी ठरवू शकतो का?.. हे आणि असे अनेक तात्त्विक प्रश्न मानवजातीला आजतागायत नेहमीच पडत आले आहेत. वेळोवेळी त्यांच्यावर वादविवाद झडूनही नव्या संदर्भात ते पुन:पुन्हा उद्भवतात तेव्हा त्यांच्या नव्या पैलूंसकट त्यांच्यावर होणारी नवी चर्चा ही सगळय़ांच्याच बौद्धिक, तात्त्विक, न्यायिक, सामाजिक, वैयक्तिक कसोटी पाहणारी आणि प्रगल्भतेला आव्हान देणारी ठरते. आपण माणूस म्हणून, समाज म्हणून प्रगत अवस्था गाठली आहे की नाही, याची चाचणी घेणाऱ्या अशा एका ‘लिटमस टेस्ट’ला सर्वोच्च न्यायालयातील एका प्रकरणाच्या निमित्ताने आपला समाज, न्यायव्यवस्था पुन्हा एकदा सामोरी जाते आहे. प्रकरण आहे एका २६-२७ वर्षीय स्त्रीसंदर्भातील. दोन मुलांची आई असलेली ही स्त्री तिसऱ्यांदा गर्भवती आहे. (‘लहान कुटुंब, सुखी कुटुंब’ हे घोषवाक्य मिरवणारा आपला कुटुंबनियोजन कार्यक्रम इथेच नापास झाला आहे, ही गोष्ट वेगळी.) तिची गर्भधारणा होऊन तब्बल २६ आठवडे म्हणजे साडेसहा महिने झाले आहेत. आपली मानसिक आणि आर्थिक स्थिती ठीक नाही, तसेच दुसरे मूल जेमतेम एक वर्षांचे आहे, त्यामुळे आपल्याला हा गर्भ ठेवायचा नाही; सबब गर्भपाताची परवानगी द्यावी, असे म्हणत संबंधित स्त्रीने न्यायालयाकडे धाव घेतली आहे. आपला वैद्यकीय गर्भपाताचा कायदा विशिष्ट परिस्थितीत २० व्या आणि काही अपवादात्मक परिस्थितीत २४ व्या आठवडय़ापर्यंत गर्भपाताची परवानगी देतो. पण संबंधित स्त्रीची गर्भधारणा होऊन २६ आठवडे झालेले असल्यामुळे तिला कायदेशीर गर्भपातासाठी न्यायालयाच्या परवानगीची आवश्यकता आहे. दोन मुलांची आई असलेल्या या स्त्रीने मूल नको होते, तर गर्भधारणेला २४ आठवडे व्हायच्या आधीच गर्भपात का करून घेतला नाही, या प्रश्नाचे तिच्या वकिलांनी न्यायालयाला दिलेले उत्तर असे आहे की ती लॅक्टेशनल अॅमोनोरिया (प्रसूतीनंतरचे वंध्यत्व; यामध्ये स्तनपान देणाऱ्या मातांना मासिक पाळी येत नाही.) आणि प्रसूतीनंतरचे नैराश्य यांना तोंड देत आहे. त्यामुळे गर्भधारणा झाल्याचे तिला समजले नाही.तिला ते समजेपर्यंत कायद्याची मुदतीची मर्यादा ओलांडली जाऊन कायदेशीर तसेच तात्त्विक पेचप्रसंग उभा राहिला आहे. सर्वोच्च न्यायालयात हे प्रकरण गेल्यानंतर न्यायालयाच्या खंडपीठाने संबंधित स्त्रीला तपासणीसाठी दिल्लीतील ‘एम्स’ रुग्णालयात पाठवले. तिच्या तपासणीसाठी वैद्यकीय समितीही स्थापन केली. त्यानंतर न्या. बी. व्ही. नागरत्ना आणि न्या. हिमा कोहली या दोघी न्यायमूर्तीच्या खंडपीठाने गर्भपाताची परवानगी दिली. एम्स रुग्णालयाला त्यासाठी तिला मदत करण्याचे आदेशही दिले. पण त्यानंतर दुसऱ्याच दिवशी अतिरिक्त महान्याय अभिकर्ता ऐश्वर्या भाटी यांनी केंद्र सरकार त्या बाळाच्या जन्मानंतर त्याची काळजी घ्यायला आणि आवश्यकतेनुसार त्याला दत्तक घ्यायला तयार आहे; पण त्यासाठी ते बाळ त्याच्या आईच्या उदरात वाढून जन्माला येणे आवश्यक आहे, अशी केंद्र सरकारची भूमिका असल्याचे सांगितले आणि त्यासंबंधीचा अर्ज न्यायालयाने स्वीकारावा अशी विनंती सरन्यायाधीश धनंजय चंद्रचूड यांना केली. सरन्यायाधीशांनी त्यासाठी दुसऱ्या दिवशी नवे खंडपीठ स्थापन करण्याचे मान्य केले. यातून असा पेच निर्माण झाला आहे की संबंधित मूल आईवडिलांना नको आहे आणि सरकारला म्हणजे राज्ययंत्रणेला ते हवे आहे. अशा परिस्थितीत नेमके काय करायचे?ही गुंतागुंत निर्माण होण्यामागेही काही कारणे आहेत. ९ ऑक्टोबरला संबंधित स्त्रीच्या गर्भपाताला मान्यता देणाऱ्या दोन्ही न्यायाधीशांची मते ११ ऑक्टोबपर्यंत बदलली आहेत. त्याला कारणीभूत ठरले आहे, वैद्यकीय समितीतील डॉक्टरांचे ईमेलवर मिळालेले एक पत्र. बाळाची वाढ निरोगी असल्याचा या पत्रात उल्लेख आहे. बाळ ‘नॉर्मल’ नसणे, त्याला गंभीर अपंगत्व येण्याची शक्यता असणे, आईच्या जिवाला गंभीर धोका असणे यांसारख्या अपवादात्मक परिस्थितीतच गर्भपाताची परवानगी दिली जाते. तीही २४ आठवडय़ांच्या आत. ती मुदत उलटून गेली आहे. बाळ निरोगी आहे, आईही त्याला जन्माला घालण्यास सक्षम आहे. अशा परिस्थितीत गर्भपाताला परवानगी देणे म्हणजे गर्भाशयात जिवंत असलेल्या जीवाचा जन्माला येण्याचा अधिकार नाकारणे. याबाबत काय करायचे हा प्रश्न या पत्रातून न्यायालयाला विचारला गेला आहे. या संदर्भात न्यायमूर्ती हिमा कोहली म्हणतात की माझा न्यायिक विवेक मला गर्भपाताला परवानगी देऊ देत नाही. जिवंत गर्भाच्या हृदयाचे ठोके थांबवण्याची परवानगी अशा पद्धतीने कोणते न्यायालय देऊ शकते? तर न्यायमूर्ती बी. व्ही. नागरत्ना गर्भपाताच्या बाजूने ठामपणे उभ्या आहेत. एखाद्या स्त्रीला जर मूल जन्माला घालायचे नसेल तर तिला तसा निर्णय घेण्याचा पूर्ण अधिकार आहे आणि त्या निर्णयाचा आदर केला पाहिजे. मुळात या प्रकरणात मूल सक्षम आहे किंवा नाही, असा मुद्दाच नाही, तर त्याला वाढवायला आपण सक्षम नाही, असे आईचे म्हणणे आहे आणि ते लक्षात घेतले पाहिजे, असे त्यांचे म्हणणे आहे.नागरत्ना यांनी मांडलेला आणखी एक मुद्दा महत्त्वाचा आहे. त्यात त्या म्हणतात की गर्भामधले मूल हे पूर्णपणे आईवर अवलंबून असते. त्याला तिच्यापासून वेगळे, स्वतंत्र व्यक्तिमत्त्व नसते. त्यामुळे तसे मानताही कामा नये. आपण मूल जन्माला घालण्यास असमर्थ आहोत असे ती सांगते तेव्हा तिच्यावर बाळंतपण लादणे योग्य ठरणार नाही. नको असलेल्या मुलाचा तिच्या मानसिकतेवर, शारीरिक क्षमतेवर, आर्थिक क्षमतेवर, कुटुंबावर पर्यायाने जगण्यावर गंभीर परिणाम होऊ शकतो, आधीच्या बाळंतपणात उद्भवलेले आजारही पुन्हा उद्भवू शकतात, हे लक्षात घेतले पाहिजे. बाळाला मान्यता द्यायची की गरोदर स्त्रीच्या निर्णयप्रक्रियेला या मुद्दय़ावर दोन्ही न्यायाधीशांची मते विभागली गेली आहेत. याचिकाकर्ती स्त्री, अतिरिक्त महान्याय अभिकर्ता स्त्री आणि दोन्ही न्यायाधीश स्त्रियाच अशी परिस्थिती असलेल्या या प्रकरणात या वेगवेगळय़ा मतांमुळे निर्माण झालेला हा अभूतपूर्व पेच आता तिघा न्यायमूर्तीच्या खंडपीठाकडे वर्ग केला गेला आहे.

त्यागाचे दुसरे नांव कांशिराम !-- प्रा.कोल्हापूरे यांचे प्रतिपादन

लातूर - डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे स्वप्न पूर्ण केल्याशिवाय स्वस्थ बसणार नाही अशी प्रतिज्ञा करून ती तडीस नेणारे कांशिराम साहेब हे त्यागाचे दुसरे नाव आहे.असे प्रतिपादन आंबेडकरी चळवळीचे भाष्यकार आणि स्वतः चळवळ जगणारे प्रा.डॉ. हर्षवर्धन कोल्हापूरे यांनी केले आहे.

लातूर येथील प्रकाशनगर मध्ये लहुजी साळवे कर्मचारी महासंघ (लसाकम) आणि ' जी- २४ ' च्या वतीने डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांचे खरे वारसदार बहुजन नायक मान्य. कांशिराम साहेब यांच्या १७ व्या स्मृतीदिनानिमीत्त आयोजित केलेल्या अभिवादन कार्यक्रमात प्रमुख वक्ते म्हणून प्रा. कोल्हापूरे बोलत होते. अध्यक्षस्थानी ॲड. विजकुमार चिखलीकर होते.

मान्य. कांशिराम साहेब यांच्या सहवासात वाढलेल्या आणि त्यांना जवळून पाहिलेल्या प्रा. हर्षवर्धन कोल्हापूरे यांनी तब्बल एक तास मान्य. कांशिराम साहेब यांचे जीवन चरित्र उलघडून सांगताना म्हणाले की, महापुरुषांच्या त्याग आणि संघर्षामुळे आपण आज सुस्थितीत जगत आहोत. याचे भान आजच्या पिढीने ठेवणे गरजेचे आहे. शोषित ,पिढीत आणि बहुजन समाजाच्या उध्दारासाठी मान्य. कांशिराम साहेबांनी आपले आयुष्य समर्पित केले. वर्ग एकच्या आधिकारी पदाची नोकरी सोडून आजीवन अविवाहित राहाण्याची प्रतिज्ञा केली. तसेच आयुष्यभर घरी जाणार नाही,आपला स्वतःचा घरसंसार असणार नाही, बँकेत स्वतःचे खाते राहाणार नाही, भारतातील ८५ % शोषित जनता हेच आपले कुटुंब राहिल अशी शपथ घेतलेले २४ पानांचे पत्र आईकडे पाठवून आपल्या परिवाराशी असलेले नाते त्यांनी तोडून टाकले. ते आपल्या बहिणीच्या लग्नाला गेले नाहीत ; एवढेच नव्हे तर वडीलांच्या अंत्यविधीलाही गेले नाहीत. बहुजनांच्या मुक्तीचा ध्यास घेतलेल्या कांशिराम साहेबांनी ठरवल्याप्रमाणे आपले आयुष्य परिवर्तनवादी चळवळीसाठी समर्पित केले. त्यांच्या त्याग आणि समर्पणातून भारतामध्ये क्रांती झाली. हे आजच्या पिढीला विसरता येणार नाही.

काँग्रेस आणि बीजेपी या प्रस्थापित राजकीय पक्षांविरूध्द त्यांनी संघर्ष केला. निवडणूकीच्या राजकारणात काँग्रेसच्या विरोधात लढून तर बीजेपीशी न लढता हरवण्याचे यशस्वी प्रयोग त्यांनी केले. आज ते असते तर जातीयवाद्यांच्या हातात भारताची सत्ता गेली नसती. म्हणून फुले -शाहू - बाबासाहेब आणि कांशिराम साहेब यांचा वारसा सांगणाऱ्या लोकांनी येणाऱ्या २ज२४ च्या सार्वत्रिक निवडणूकीत धर्मवादी आणि जातीयवाद्याच्या हातात सत्ता जाणार नाही आणि समाजवाद, धर्मनिरपेक्षता,लोकशाही आणि संविधान वाचविण्यासाठी कटीबध्द होऊन कृतिशील होणे हेच खरे कांशिराम साहेबांना अभिवादन ठरेल असे अवहन उपस्थितांना केले.

कार्यक्रमाच्या सुरूवातीस तथागत गौतम बुध्द आणि मान्य.कांशिराम साहेबांच्या प्रतिमांना पुष्प अर्पण करून अभिवादन करण्यात आले. खंडू बनसोडे यांनी प्रास्ताविक केले. मधुकर दुवे यांनी संचलन केले तर शिरीष दिवेकर यांनी आभार मानले.

या कार्यकमास ' लसाकम ' चे नियंत्रक नरसिंग घोडके, प्रा.डॉ. अशोक नारनवरे, प्रा.डॉ. बुध्दाजी गाडेकर, प्रा.व्यंकटेश कसबे, प्रा.मकबूल शेख, प्रा.बळीराम मोठेराव, प्रा. श्रीकांत मद्दे, बालाजी साबळे, नागनाथ डोंगरे, नारायण कांबळे, दत्ता कांबळे, अरविंद कांबळे, राजेंद्र बेले आणि श्रीमती दिपीका दिवेकर आदी मान्यवर उपस्थित होते.

नूडल्स कशासोबत खाव्यात? त्यात पोषणमूल्ये किती असतात?

हैद्राबादमधील एका आहार शास्त्रज्ञांनी अलीकडेच तृणधान्यांपासून नूडल्स तयार केल्याचे निदर्शनास आले आणि तरुण पिढीसाठी तृणधान्यांचे हे बदललेले स्वरूप आवडेल अशी अपेक्षा व्यक्त केली. त्यानिमित्ताने नूडल्स, त्यांचा इतिहास आणि त्यातील पोषणमूल्यांविषयी नूडल्सचा आपल्या आयुष्यातील प्रवास काही दशकांपूर्वी सुरू झालेला असला तरी नूडल्सना त्यांचा अनेक शतकांपूर्वी पासूनचा इतिहास आहे. नूडल्स म्हटलं की आपल्यासमोर इटालियन पाक संस्कृतीचा खजिना दिसू लागतो. आणि मिलेनिअल पिढीसाठी टू मिनिट नूडल्स हा जीवनाचा अविभाज्य भागच आहे. खर तर नूडल्स पहिल्यांदा जपानला पोहोचल्या आणि हे साधारण आठव्या शतकात घडलं आणि १८०० सालापर्यंत त्या आहाराचा विशेष भाग नव्हत्या. मात्र १९१० च्या सुमारास चीनमध्ये नूडल्स घराघरात पोहोचल्या आणि त्याची विविध रूपं कधी सूप, भाज्यांच्या सोबत असं करत थेट टोक्योपर्यंत जाऊन पोहोचल्या. शाकाहार आणि मांसाहार दोन्ही प्रकारच्या आहार पद्धतीमध्ये सामावणारा नेहमीच्या धान्यांहून वेगळा असा हा पदार्थ जगाने उचलून धरला. थाई, जपान, मेक्सिकन, आशियाई सगळ्या पाककृतींमध्ये नूडल्स एकजीव होऊन गेल्या. आहारतज्ज्ञ मात्र नूडल्सच्या घटकपदार्थांमध्ये असणारा मैदा, त्यामुळे होणारे पोषण -कुपोषण याबद्दल सजगता बाळगून असतात.पोषणमूल्यांचा तक्ता :

क्शरश्रींह डशिलळरश्र : नूडल्स कशासोबत खाव्यात? त्यात पोषणमूल्ये किती असतात?

१/

नूडल्स खाताना सोबत सोया सॉस, दाण्याचं कूट, वेगेवेगळ्या फळभाज्यांचा अर्क अशा प्रकारचे अन्नघटक वापरले जातात. व्हिएतनाम सारख्या देशात भाज्यांचे अर्क, चिकन आणि मासे यांच्या हाडांच्या अर्कासोबत नूडल्स नेहमीच्या आहाराचा अविभाज्य भाग आहेत. नूडल्सचे विविध प्रकार जाणून घेताना विविध द्रव्यांचा अर्क असलेल्या विविध नूडल्स चीन आणि व्हिएतनाम मध्ये सापडतात. ज्यात द्राक्षांचा अर्क असणारे नूडल्स, मदिरेचा अर्क असणारे नूडल्स, मिरचीचा अर्क असणारे नूडल्स तसेच तेलबियांच्या स्निग्धांशाचे अर्क असणारे नूडल्स बाजारात आहेत.

भारतीय आहारात भात, तृणधान्ये याला पर्याय म्हणून नूडल्स समाविष्ट केले जातात, त्यासोबत वर लिहिलेल्या पोषणतत्वांचा विचार होणे अत्यावश्यक आहे.

प्रभू श्रीरामाच्या आयोध्येतील पवनजी मिश्रा कुटुंबियांची शारदा वृद्धसेवाश्रम संकुलला सदिच्छा भेट

सांगली : दिपगंगा भागीरथी बहुउद्देशीय सेवाभावी संस्था, महाराष्ट्र राज्य संचलित... ज्या समाजात आपण जन्माला आलो त्या समाजाचे आपण कांहीतरी देणं लागतो. या मुख्य उद्देशाने निराधार, बेघर वृद्ध मायबाप यांच्या संगोपनाची जबाबदारी स्वीकारून, महाराष्ट्रातील प्रसिद्ध साहित्यिक, समाजसेवक तथा संस्थेचे संस्थापक अध्यक्ष हिंदरत्न दिपक लोंढे आणि अनाथांची नाथ समाजसेविका मा. शारदा लोंढे यांच्या स्वनिधीतून आणि अथक प्रयत्नातून, मिरज जि. सांगली येथे नव्याने सुरू केलेल्या शारदा वृद्धसेवाश्रम या वृद्धसेवाश्रमला संस्थेच्या वतीने अन्नधान्य किंवा वस्तू स्वरूपात मदत करण्याचे जाहीर आवाहन केले होते. अल्पावधीत त्या आवाहनाला प्रतिसाद म्हणून महाराष्ट्राच्या कानाकोपऱ्यातून मदतीचा ओघ सुरू झाला. पाहुण्यांच्या भेटी वाढल्या. आपले सर्वस्वी पणाला लावून, आपलेच जन्मदाते मायबाप समजून, निराधार, बेघर अनाथ वृद्ध आश्रित मायबाप यांची मनोभावे अहोरात्र सेवा सुश्रुषा करणारे प्रसिद्ध समाजसेवक दिपक लोंढे आणि अनाथांची नाथ समाजसेविका शारदा लोंढे हे उभयंत यांच्या निस्वार्थ पवित्र सेवेचे लोण श्रीरामाच्या आयोध्येपर्यंत पोहचले. अयोध्येतील प्रसिद्ध तज्ञ मेकॅनिकल इंजिनिअर मा. पवनजी मिश्रा, त्यांच्या पत्नी मा. प्रियाताई मिश्रा आणि मुलगा यांनी प्रत्यक्षात शारदा वृद्धसेवाश्रमला सदिच्छा भेट दिली. वृद्धसेवाश्रम मधील स्वच्छता, नयनरम्य शांत वातावरण आणि वृद्धमायबाप यांचे एकमेकांप्रति प्रेममाया पाहून मिश्रा कुटुंबीय भारावून गेले. वृद्धसेवाश्रम मधील व्यवस्थापनाचे तोंडभरून कौतुक करत, सर्व आश्रित मायबाप यांचेशी मनमोकळ्या गप्पा मारल्या. सर्वांचा आशीर्वाद घेतला. अन्नधान्य, ग्रोसरी आणि मिठाई स्वरूपात मदत केली. इथून पुढेही नित्यनेमाने आम्ही आपल्या शारदा वृद्धसेवाश्रमला भरीव मदत देत राहू. असे आश्वासन दिले. वृद्धसेवाश्रम मधील आश्रित वृद्धमायबाप यांची अंत:करणापासून सेवा शुश्रूषा करणारे लोंढे कुटुंबीय यांचे सेवे प्रति मा. पवन मिश्रा आणि मा. प्रिया मिश्रा यांनी कृतज्ञता व्यक्त केली. दिपगंगा भागीरथी बहुउद्देशीय सेवाभावी संस्था, महाराष्ट्र राज्य, संचलित... शारदा वृद्धसेवाश्रम संकुलाचे संस्थापक, अध्यक्ष तथा प्रसिद्ध साहित्यिक, समाजसेवक दिपक लोंढे आणि अनाथांची नाथ समाजसेविका यांनी मा. पवन मिश्रा आणि त्यांच्या सौभाग्यवती यांचा पुष्पगुच्छ आणि अभारपत्र देऊन सत्कार केला.उपाध्यक्ष आर्यदिप लोंढे यांनी पाहुण्यांचे अभार मानले.

एक सामाजिक बांधिलकी समजून, आपणही ८६६८२ ५५५०३ या मोबाईल नंबरला संपर्क करून, आपल्या परीने शारदा वृद्धसेवाश्रम, मिरज मधील आश्रित वृद्ध मायबाप यांचे उदरनिर्वाह आणि इतर सर्व सुखसोयीसाठी वस्तू स्वरूपात आणि शारदा वृद्धसेवाश्रम, कोल्हापूर येथील नियोजित इमारत बांधकाम करिता सढळ हाताने वस्तू अथवा आर्थिक स्वरूपात मदत करावी. असे आवाहन संस्थेचे संस्थापक, अध्यक्ष हिंदरत्न दिपक लोंढे यांनी केले आहे.

इस्त्रायलमधून भारतीयांची दुसरी तुकडी दिल्लीत दाखल

नवी दिल्ली : इस्त्रायल आणि हमास यांच्यातील युद्ध सुरुच आहे. या काळात भारतासह इतर देशांतील नागरिकही इस्त्रायलमध्ये अडकले आहेत. इस्त्रायलमध्ये अडलेल्या भारतीयांची दुसरी तुकडी भारतात दाखल झाली आहे. इस्त्रायलमध्ये अडकलेल्या भारतीयांसाठी भारताने इस्त्रायल लष्करासोबत मिळून ऑपरेशन अजय हाती घेतले आहे. ऑपरेशन अजय अंतर्गत भारतीयांची दुसरी तुकडी दिल्लीत दाखल झाली आहे. यामध्ये दोन चिमुकल्यांसह २३५ जणांचा समावेश आहे. याआधी पहिल्या तुकडीत २१२ भारतीय सुखरुप मायदेशी परतले आहेत.भारतीय अधिका-यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, शुक्रवारी भारतात दाखल झालेल्या दुस-या तुकडीत २३५ भारतीयांचा समावेश आहे. यामध्ये दोन लहान मुलांचाही समावेश आहे. विमानाने तेल अवीव येथून रात्री ११.०२ वाजता उड्डाण केले होते. भारतीय दूतावासाने सांगितले की, दूतावासाने तिस-या तुकडीमध्ये समाविष्ट असलेल्या लोकांना ईमेलद्वारे कळवले आहे. त्यानंतरच्या फ्लाइटसाठी लोकांना पुन्हा मेसेज केला जाईल.भारत सरकारचे आभार मानले इस्त्रायलमधून सुखरुप भारतात परतलेल्या भारतीयांनी भारत सरकारचे आभार मानले. इस्त्रायलमधील सफेद येथील इलान विद्यापीठातून पीएचडी करणारा भारतीय विद्यार्थी सूर्यकांत तिवारी 'ऑपरेशन अजय' अंतर्गत सुखरुप भारतात परतला. यानंतर सूर्यकांत तिवारी यांनी प्रतिक्रिया देत सांगितले की, इस्त्रायलमध्ये भीतीचे वातावरण आहे.

मासिक पाळीमध्ये असह्य वेदना का होते? अशा वेळी पेन किलर घ्यावी की नाही? तज्ज्ञांकडून जाणून घ्या उत्तर.

मासिक पाळीत होणाऱ्या असह्य वेदनेसाठी पेन किलर घेताय का? स्त्रीरोग आणि प्रसूती तज्ज्ञांकडून जाणून घ्या काय करावे आणि काय टाळावे? मासिक पाळीदरम्यान क्रॅम्प येणे किंवा असह्य वेदना होणे ही सामान्य गोष्ट आहे. त्या कालावधीत निम्याहून अधिक महिलांना सुरुवातीच्या एक-दोन दिवसांमध्ये असह्य वेदना सहन कराव्या लागतात. ही वेदना सामान्यत: मासिक पाळीच्या सुरुवातीच्या टप्प्यात जाणवते. याबाबत द इंडियन एक्स्प्रेसला सविस्तर माहिती देताना स्त्रीरोग व प्रसूतीतज्ज्ञ डॉ. जागृती वर्ष्णेय यांनी स्पष्ट केले, मासिक पाळीदरम्यान, घट्ट झालेले एंडोमेट्रियम (एपवोर्शीीळीी) म्हणजेच गर्भाशयाचे अस्तर (णींर्शीीी हिशवी) दूर जाते. हे काही हार्मोन्समुळे होते. जसे की, प्रोस्टॅग्लँडिन्स (झीींरसश्ररपवळपी) नावाचा घटक; जो गर्भाशयाचे आकुंचन (णींशीळपश लेपींीरलींळेप) वेदना व जळजळ निर्माण करण्यामध्ये महत्त्वाची भूमिका बजावतो. या लक्षणांमुळे मासिक पाळीदरम्यान महिलांना क्रॅम्प येतात.

प्रत्येक महिलेला मासिक पाळीदरम्यान थोडी फार वेदना होणे सामान्य गोष्ट आहे; पण जर गंभीर लक्षणे असतील, ते जास्त प्रमाणात प्रोस्टॅग्लँडिनची पातळी जास्त असू शकते, परिणामत: फायब्रोइज्डस(ऋळलीळव), एंडोमेट्रिओसिस (एपवोर्शीीळेळी) आणि ओवेरियन सिस्ट (जींरीळरप ूीीं) या समस्या उद्भवू शकतात. मासिक पाळीदरम्यान होणाऱ्या वेदनांपासून सुटका मिळवण्यासाठी पेन किलर घेताना काय करावे आणि काय टाळावे याबाबत डॉ. वर्ष्णेय यांनी माहिती दिली आहे.

मासिक पाळीसाठी होणाऱ्या वेदना कमी करण्यासाठी पेन किलर घेणे तसे सुरक्षित आहे; पण जर तुमची लक्षणे गंभीर असतील आणि तुम्हाला रोजची कामे करणेदेखील शक्य होत नसेल, तर तर तुम्ही स्त्रीरोग तज्ज्ञांचा सल्ला घेतला पाहिजे.जर सौम्य किंवा मध्यम स्वरूपात वेदना होत असतील, तर तुम्ही नॉनस्टेरॉइडल अँटी-इन्फ्लेमेटरी औषध (छड-खऊ) जसे की, मेफेनॅमिक ॲसिड आणि इबुप्रोफेन घेऊ शकता.

छड-खऊमासिक पाळीदरम्यान होणाऱ्या वेदनेसाठी कारणीभूत ठरणाऱ्या प्रोस्टॅग्लँडिनची निर्मिती रोखते. पण, हे औषध घेण्याचे एक विशिष्ट प्रमाण निश्चित केलेले आहे. इबुप्रोफेन- २०० एमजी; तर मेफेनॅमिक- २५० एमजी या प्रमाणातच या औषधांचे सेवन करावे.मासिक पाळीदरम्यान आठ तासांमध्ये फक्त एक किंवा दोन गोळ्यांचेच सेवन करावे. तसेच हे औषध पोटभर जेवणानंतरच सेवन करण्याची शिफारस तज्ज्ञ करतात. कारण- त्यामुळे नंतर सरींीळपींशींीळपरश्र म्हणजे पोटाशी संबंधित त्रास होऊ शकतात.जर तुम्ही निश्चित केलेल्या प्रमाणापेक्षा जास्त प्रमाणात पेन किलरचे सेवन केले, तर त्याचे अनेक दुष्परिणाम होऊ शकतात. जास्त प्रमाणात पेन किलरचे सेवन केल्यामुळे थकवा खूप वाढतो आणि उलटी होण्याचा त्रास वाढू शकतो. ही लक्षणे मासिक पाळीदरम्यान महिलांना आधीपासूनच जाणवत असतात तसेच त्यामुळे बद्धकोष्ठता, जास्त रक्तदाब किंवा पोटाचे विकार होऊ शकतात. तसे जास्त प्रमाणात छड-खऊे घेतल्यामुळे पोटात अल्सर किंवा रक्तस्राव, मूत्रपिंड आणि हृदयाशी संबंधित त्रास अशी माहीत नसलेली लक्षणेसुद्धा दिसू शकतात.मासिक पाळीदरम्यान वेदना कमी करणारे नैसर्गिक उपाय? १. भरपूर पाणी प्या.

२. पोट जास्त फुगणार नाही याची दक्षता घ्या.

३. दाह कमी करणारा आहार घ्या. म्हणजे टोमॅटो, बेरीज, अननस, आले, हिरव्या पालेभाज्या, बदाम व अक्रोड इ.चे सेवन करा.

४. आहारात व्हिटॅमिन डी, इ व ओमेगा ३ फॅटी ॲसिड असलेल्या पदार्थांचा समावेश करा.

५. गरम पाण्याच्या पिशवीने ओटीपोट शेका.

६. व्यायामामुळे आपल्या शरीरात एन्डॉर्फिन्स सोडली जातात; ज्यामुळे स्नायू मोकळे होतात.

सावकाश की जलद? आधुनिक जीवनशैलीत जेवणाची योग्य आणि फायदेशीर पद्धत कोणती? डॉक्टर सांगतात.

खाण्याच्या गतीचे फायदे किंवा तोटे हे अनेकदा खाल्लेला अन्नाचा प्रकार आणि विशिष्ट आरोग्य स्थिती यांवर अवलंबून असतात. थीळींशप लू हेल्थ न्यूज डेस्क अन्नाचा प्रत्येक घास ३२ वेळा चावून खावा, असं अनेकदा आपणाला सांगितलं जातं. अन्नाचा घास ३२ वेळा चावल्यामुळे केवळ दातांचा व्यायामच नव्हे, तर पाचक एन्झाइम्सचाही योग्य रीतीनं वापर केला जातो; ज्यामुळे पोषक घटकांचं चांगल्या प्रकारे पचन होतं. उषाकिरण सिसोदिया (आहार व पोषण विभागप्रमुख, नानावटी मॅक्स सुपर स्पेशालिटी हॉस्पिटल) या सांगतात की, आधुनिक विज्ञानदेखील सावकाश खाण्याच्या फायद्यांबाबत विश्वासार्हता व्यक्त करते.जलद गतीने जेवण्याचा स्पष्ट परिणाम वजन वाढण्यात दिसून येतो. अभ्यासात असं दिसून आलं आहे की, जलद गतीनं अन्न खाल्ल्यानं कॅलरीजचं प्रमाण वाढू शकतं. कारण- यावेळी शरीराला परिपूर्णतेची भावना लक्षात घेण्यासाठी पुरेसा वेळ मिळत नाही. शिवाय अशा परिस्थितीत जेवल्यानंतरही समाधानाची भावना जाणवत नाही किंवा पोट भरल्यासारखं वाटत नाही. अनेकदा जास्त वजन असलेले रुग्ण आपणाला जेवणानंतर तृप्ततेची भावना निर्माण होत नाही, अशा तक्रारी करतात. कारण- हे त्यांच्या जलद खाण्याच्या सवयींशी संबंधित असते, असंही उषाकिरण सिसोदिया यांनी 'द इंडियन एक्स्प्रेस'शी बोलताना सांगितलं. तर डॉक्टर सिसोदिया यांच्या मतांशी सहमत असलेल्या वैशाली येथील मॅक्स हॉस्पिटलच्या एंडोक्रायनोलॉजी आणि मधुमेह विभागाचे सल्लागार डॉ. जिमी पाठक यांनी सांगितलं, अन्न जलद गतीनं खाल्ल्यानं जेवणानंतर ग्लुकोजची पातळी वाढते; जी टाईप-२ मधुमेह आणि हृदय व रक्तवाहिन्यांसंबंधीच्या रोगांचा धोका वाढवण्याशी संबंधित असते. ते पुढे म्हणाले, अन्नाचं जलद सेवन केल्यानं खड-१ खड-६ सारख्या सायटोकिन्सची पातळीही वाढू शकते; जी इन्सुलिनला (इन्सुलिन हा एक असा हार्मोन आहे; जो तुमच्या शरीरात आणि अवयवांच्या पेशींमध्ये ग्लुकोजला प्रवेश करण्यासाठी मदत करतो.) प्रतिरोध करण्यास कारणीभूत ठरते. त्यामुळे भविष्यात टाईप-२ मधुमेहाचा धोकाही वाढू शकतो.

आ. शेखर निकम यांच्या पाठपुराव्याने बडदे कुटुंबियांना वन विभागाकडून २० लाखाची मदत

चिपळूण / प्रतिनिधी: मौजे तळसर, ता. चिपळूण येथील तुकाराम बडदे यांच्या वरती २३ एप्रिल २०२३ रोजी गव्यारेड्याने प्राणघातक हल्ला केला होता. या हल्यात ते गंभीर प्रमाणात जखमी झाले होते. त्यांच्यावरती अपरांत हॉस्पिटल, चिपळूण येथे ६ ते ८ दिवस उपचार सुरू होते परंतू उपचारादरम्यान त्यांचा मृत्यू झाला. त्यांच्या पश्चात पत्नी, मुले, नातवंडे असा परिवार आहे. मृत व्यक्तिच्या वारसांना शासनाच्यावतीने दिली जाणारी मदत तातडीने मिळावी यासाठी चिपळूण-संगमेश्वर विधानसभा मतदार संघाचे आमदार शेखर निकम व वन विभागाचे अधिकारी यांनी शासनाकडे पाठपुरावा करून २० लाखांची मदत प्राप्त झाली. प्राप्त झालेली मदत मृताच्या वारसांना आमदार शेखर निकम, वन विभागीय अधिकारी दिपक खाडे, वनपाल चिपळूण राजेश्री किर, सहाय्यक वनरक्षक वैभव बोराटे, वनपाल चिपळूण दौलत भोसले, वनक्षेत्रपाल रामपूर राजाराम शिंदे, वनरक्षक कोळकेवाडी राहुल गुंठे, राष्ट्रवादी काँग्रेस प्रदेश उपाध्यक्ष शौकत मुकादम, प्रदेश सचिव जयंत खताते,मुंडे गावचे सरपंच युवा नेते मयूर खेतले, तालुकाध्यक्ष अबु ठसाळे, मिडीयाध्यक्ष सचिन साडविलकर उपस्थितीत तुकाराम बडदे यांची पत्नी पार्वती तुकाराम बडदे व कुटुंबियांकडे १० लाखाचा धनादेश व ५-५लाखाची एफडी प्रमाणपत्र स्वरुपात देण्यात आली.

सदरची मदत तातडीने मिळावी यासाठी विभागीय वनाधिकारी चिपळूण दिपक खाडे, परिक्षेत्र वन अधिकारी राजश्री किर, सहाय्यक वनरक्षक चिपळूण वैभव बोराटे व वन विभागाचे कर्मचारी यांनी विशेष सहकार्य केले.

यावेळी तळसरचे सरपंच सिद्धी पिटले, रविंद्र म्हादे, माजी सरपंच राजेंद्र राजेशिर्के, श्रीकांत जाधव, राजेंद्र जाधाव, साहील गुरव, श्याम खेतले, सुर्यकांत पिटले, पोलीस पाटील महेंद्र कदम, वन विभागाचे कर्मचारी, ग्रामस्थ आदी उपस्थित होते.

युवकांनी समयसुचकता दाखवून सी.पी. आर दिला आणि एकाचा जीव वाचला...!!

लातूर दि. १३ (जिमाका) जिल्हा क्रीडा संकुलावर अनेक लोक सकाळी व संध्याकाळी व्यायामासाठी येत असतात. रोजच्या सारखेच ९ ऑक्टोबर २०२३ रोजी संध्याकाळी मैदानावर धावत असताना श्री. शितल बंडू मेखले अचानक जमिनीवर कोसळले. तिथेच व्यायाम करणाऱ्या नागरिक व पोलीस भरती ची तयारी करणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी त्यांच्या बाजूला गराडा घातला.... पोलीस भरतीची तयारी करणाऱ्या युवकांच्या चमुतील श्री सिद्धेश्वर चाटे (माजी सैनिक), श्री विष्णू सोडगीर(पोलीस दलात निवड), श्री परमेश्वर बिराजदार,श्री सतीश मुंडे, श्री धीरज काटे,शेख व अन्य मुलांनी तात्काळ परिस्थिती चे गांभीर्य पाहून लोकांना दूर करून श्री शीतल मेखले यांच्या पायातील शूज काढले,अंगातील शर्टने हवा मारून सी पी आर द्यायला सुरुवात केली. छाती दाबून तोंडाने कृत्रिम श्वास दिला.४ ते ५ मिनिटाच्या या कृतीने शीतल मेखले हे थोडी हालचाल करू लागले. त्यानंतर विद्यार्थ्यांनी त्यांना उचलून मैदानाच्या बाहेर आणले. तोपर्यंत श्री शीतल मेखले यांचे मित्र तुकाराम भालके व सचिन हांडे यांनी अपोलो हॉस्पिटल ,नंदी स्टॉप लातूर येथील डॉ श्री मनोज कदम यांना कॉल करून ऍम्ब्युलन्स बोलावून घेतली.श्री शितल मेखले याना दवाखान्यात ऍडमिट करून पुढील उपचार चालू केले. आता ते उत्तम आहेत. आज

या सर्वांना बोलावून जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर - घुगे यांनी मेखले यांचा जीव वाचविणाऱ्या युवकांचा विशेष प्रमाणपत्र देऊन गौरव केला.

जिल्हाधिकारी यांनी ६ ऑक्टोबर रोजी विलासराव देशमुख वैद्यकीय महाविद्यालय आणि रुग्णालय येथील भेटीत तिथल्या प्राध्यापकांना प्रथमोपचार माहिती नसल्यामुळे अनेक रुग्ण हृदयविकाराच्या झटक्याने मृत्यू पडतात. अशा वेळी त्यांना सी.पी. आर जर दिला तर ती व्यक्ति वाचू शकते. त्यासाठी सी. पी. आर देण्यासाठी ग्रामीण भागा पर्यंत प्रशिक्षण देण्याची सूचना केली होती. मेखले यांचा अनमोल जीव या सी.पी.आर मुळे वाचला.. असे प्रशिक्षण दिले तर अनेकांचा जीव वाचू शकतो हे या उदाहरणावरून लक्षात आले. अधिकाधिक लोकांनी सी पी आर शिकून घ्यावे असे आवाहन जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर घुगे यांनी यनिमित्ताने केले आहे.

जय जगदंबा देवस्थान ट्रस्टच्या वतीने विद्यार्थ्यांना पुस्तके व गणवेश वाटप

लातूर दिं १४. येथील गोलाईतील जय जगदंबा देवस्थान ट्रस्टच्या वतीने सावित्रीबाई फुले, महानगरपालिका शाळा क्रं ९ येथील ९,१० वी च्या वर्गात शिकत असलेल्या १३० विद्यार्थ्यांना पुस्तके व गणवेश वाटप करण्यात आले. ९,१० वी या वर्गातील मुलांना शासनाकडून पुस्तके व गणवेश मिळत नाहीत त्यामुळे या विद्यार्थ्यांना त्यापासून वंचित राहू नये म्हणून देवस्थान ट्रस्टच्या वतीने पुस्तके व गणवेश वाटप करण्यात आले.या कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी संस्थेचे अध्यक्ष शिवशंकरप्पा बिडवे तर प्रमुख अतिथी म्हणून संस्थेचे ज्येष्ठ विश्वस्त व मार्गदर्शक माजी आमदार वैजनाथदादा शिंदे हे उपस्थित होते या प्रसंगी प्रास्ताविक संस्थेचे सचिव बसवंतप्पा भरडे यांनी केले तर मा. आ. वैजनाथदादा शिंदे व शिवशंकरप्पा बिडवे

यांनी आपले मनोगत व्यक्त करताना विद्यार्थ्यांना शुभेच्छा दिल्या आभारप्रदर्शन मुख्याध्यापक भिंगोले यांनी केले या कार्यक्रमास व्यासपीठावर शिक्षण अधिकारी जाधव, संस्थेचे उपाध्यक्ष शिवशंकर पारशेट्टी,विश्वस्त विरभद्रप्पा वाले,एड. हामणे, मल्लिनाथ मेंगशेट्टे, भीमाशंकर अंकलकोटे यांच्यासह विद्यालयाचे सर्व शिक्षक, मंठाळे नगर मधील पालक उपस्थित होते.

मणिपूरमधील विद्यार्थ्यांच्या हत्येचा मास्टरमाईंड पकडला

इम्फाळ : मणिपूरमधील दोन विद्यार्थ्यांच्या हत्येप्रकरणी केंद्रीय तपास संस्थेने पाचव्या आरोपीला अटक केली आहे. सीबीआयने २२ वर्षीय पौलुनमंग या तरुणाला पुणे, महाराष्ट्रातून अटक केली आहे. दोन विद्यार्थ्यांच्या हत्येप्रकरणी सीबीआय पौलुनमंगला मुख्य सूत्रधार मानत आहे.मीडिया रिपोर्ट्सनुसार, पौलुनमंगला ११ ऑक्टोबर रोजी अटक करण्यात आली होती, ज्याची बातमी आता समोर आली आहे. अटकेनंतर आरोपीला गुवाहाटी येथील विशेष न्यायालयात हजर करण्यात आले. तेथून त्याला १६ ऑक्टोबरपर्यंत सीबीआय कोठडी सुनावण्यात आली आहे. याप्रकरणी सीबीआयने १ ऑक्टोबर रोजी चार आरोपींना अटक केली होती. यापैकी दोन पुरुष - पाओमिनलून हाओकिप, एस. मालास्वान हाओकिप आणि दोन महिला - लिंगनीचॉन बायटेकुकी आणि टिनेलिंग हेन्थांग या होत्या.२३ सप्टेंबर रोजी मोबाइल इंटरनेटवरील बंदी उठल्यानंतर दोन विद्यार्थ्यांच्या मृतदेहाची छायाचित्रे समोर आली होती. हे फोटो सोशल मीडियावर व्हायरल झाले. फोटोमध्ये दोघांचेही मृतदेह जमिनीवर पडलेले दिसत आहेत. तसेच मुलाचे डोके कापण्यात आले आहे. मात्र, दोन्ही विद्यार्थ्यांचे मृतदेह अद्याप सापडलेले नाहीत. जुलै महिन्यात एका दुकानात लावलेल्या सीसीटीव्ही कॅमे-यात हे दोन्ही विद्यार्थी अखेरचे दिसले होते.

लातूर जिल्हयातील औद्योगिक विकास महामंडळाच्या विकास कामाच्या घोषणा करण्यासाठी उद्योगमंत्री ना उदय सामंत लातूर दौऱ्यावर आले असता ज्येष्ठ विधीज्ञ व्यकट बेंद्रे यांच्या निवासस्थानी सदीच्छा भेट

लातूर:- दि.१४ ऑक्टोंबर २०२३ ना संजय बनसोडे यांच्या नेतृत्वाखालील विकसित होत असलेल्या लातूर जिल्हयातील औद्योगिक विकास महामंडळाच्या विविध विकास कामाच्या घोषणा करण्यासाठी उद्योगमंत्री ना उदय सामंत लातूर दौऱ्यावर आले असताना क्रीडा व युवक कल्याण, बंदरे मंत्री ना संजय बनसोडे यांच्या सह ज्येष्ठ विधीज्ञ व्यकट बेंद्रे यांच्या मित्र नगर निवासस्थानी सदीच्छा भेट दिली. निवासस्थानी झालेल्या छोट्याखानी स्वागत कार्यक्रमात मा ना उदय सामंत, मा ना संजय बनसोडे यांचे शाल, श्रीफळ, बुके देवुन स्वागत सत्कार अँड व्यकटराव बेंद्रे यांनी केले आहे , तर उपस्थित आ बाबासाहेब पाटील, आ विक्रम काळे, माजी आ गोविंद केंद्र, मा आ वैजनाथ दादा शिंदे, ज्येष्ठ विधीज्ञ बी व्हि मोतीपवळे शिवसेना जिल्हा संपर्क प्रमुख बालाजी काकडे, जिल्हाप्रमुख अँड बळवंत जाधव, अँड परवेझ पठाण, विजय कांबळे, कल्पनाताई बावगे, मीनाक्षी मुंदडा, सदाशिव गव्हाणे, भाजपचे शहर जिल्हाध्यक्ष देविदास काळे, शैलेश लाहोटी, गुरुनाथ मगे, महाराष्ट्र व गोवा वकील परिषदेचे सदस्य अँड अण्णाराव पाटील,राष्ट्रवादीचे कार्याध्यक्ष प्रशांत पाटील, माजी महापौर अख्तर मिस्त्री, मुर्तूजा खान,माजी महापौर सुरेश पवार, पंडित धुमाळ,विश्वास कुलकर्णी आदी मान्यवरांचे ही स्वागत श्री सतिश बेंद्रे,अँड सुहास बेंद्रे, अँड प्रदिपसिंह गंगणे, गौरव बेंद्रे,शाम बेंद्रे, आशिष बेंद्रे आदींनी केले आहे

वादविवाद स्पर्धेत ' एक देश एक निवडणूक ' या विषयावर विद्यार्थ्यांनी मांडले सडेतोडपणे विचार

लातूर : येथील दयानंद शिक्षण संस्था संचलित,दयानंद कला महाविद्यालय,लातूर व स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठ,नांदेड यांच्या संयुक्त विद्यमाने दि.१२ ते १५ ऑक्टोंबर २०२३ या दरम्यान आंतर महाविद्यालयीन ज्ञानतीर्थ- २०२३ युवक महोत्सव मोठ्या हर्षोल्हासात सुरू आहे.०५ वेगवेगळ्या मंचावर विविध कलाप्रकार सादर होत आहेत.त्यापैकी लोकनेते विलासराव देशमुख मंच क्रमांक ०४ वरील ' वादविवाद स्पर्धे ' ला उस्फूर्त प्रतिसाद मिळाला आहे.या वादविवाद स्पर्धेत नोंदणी केलेल्या ६५ संघांपैकी ४४ संघांनी प्रत्यक्षरित्या सहभाग नोंदविला.सदरील वादविवाद स्पर्धेसाठी ' एक देश एक निवडणूक हे धोरण योग्य/ अयोग्य ' हा विषय देण्यात आलेला होता.विद्यार्थ्यांनी प्रतिकूल आणि अनुकूल अशा दोन्ही बाजूंनी आपले सडेतोडपणाने विचार मांडले.

' एक देश एक निवडणूक ' करण्याची घोषणा केंद्र शासनाने केली आहे.हा ज्वलंत मुद्दा डोळ्यासमोर ठेवून वादविवाद स्पर्धेसाठी सदरील विषय देण्यात आला.या वादविवाद स्पर्धेत बोलताना स्पर्धक असे म्हणाले की,इतर देशात हा प्रयोग यशस्वी होत असेल तर आपल्या देशात का नको असे मत मांडले तर काही विद्यार्थ्यांनी हे धोरण आणले तर संविधानालाच धोका पोहोचणार आहे,असाही विचार मांडला.दयानंद शिक्षण संस्थेचे अध्यक्ष

लक्ष्मीरमण लाहोटी,सचिव रमेश बियाणी,संयुक्त सचिव सुरेश जैन,प्राचार्य डॉ.शिवाजी गायकवाड व विद्यार्थी विकास विभाग,संचालक डॉ.सूर्यप्रकाश जाधव यांच्या मार्गदर्शनानुसार या मंचावरील ' वादविवाद स्पर्धा ' यशस्वीपणे संपन्न होण्यासाठी डॉ.गौरव जेवळीकर,डॉ. गोविंद रामदिनेवार,डॉ.अशोक नारनवरे,डॉ.रामचंद्र भिसे व परीक्षक आणि मंच प्रमुख डॉ.भाऊसाहेब आदमाने व इतर सदस्य या सर्वांनी परिश्रम घेतले.

बनावट पासपोर्ट घोटाळा ; सीबीआयचे ५० ठिकाणी छापे

नवी दिल्ली : सीबीआयच्या पथकाने पश्चिम बंगाल आणि सिक्कीममधील जवळपास ५० ठिकाणी छापे टाकले. कोलकाता, दार्जिलिंग आणि सिलीगुडी येथे कारवाई झाली. बनावट कागदपत्रांच्या आधारे पासपोर्ट जारी केल्याप्रकरणी सरकारी अधिका-यांसह २४ जणांवर गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. दोन जणांना ताब्यात घेण्यात आले आहे. गंगटोकमधील सीबीआय अधिका-याने सांगितले की, एफआयआरमध्ये १६ अधिका-यांसह २४ लोकांची नावे आहेत, जे बनावट कागदपत्रांच्या आधारे देशात रहिवासी नसलेल्या लोकांकडून लाच घेत होते आणि पासपोर्ट जारी करत होते. तपास यंत्रणेने गंगटोक पासपोर्ट सेवा केंद्राचे वरिष्ठ अधीक्षक गौतम कुमार साहा यांच्यासह हॉटेल एजंटला ताब्यात घेतले आहे. एजन्सीने साहाकडून १ लाख ९० हजार रुपयांची रोकडही जप्त केली आहे. ईडीने आम आदमी पार्टीच्या आणखी एका नेत्यावर कारवाई सुरू केली आहे. मंगळवारी सकाळी अंमलबजावणी संचालनालयाने अमानतुल्ला खान यांच्या घरावर छापा टाकला. मनी लॉन्ड्रिंगशी संबंधित एका प्रकरणात ही कारवाई करण्यात आली आहे.सीपीडब्ल्यूडीमध्ये छापा आगाऊ अभ्यास करून टेनिस कोर्टमध्ये हेराफेरी केल्याच्या आरोपावरून सीबीआयने ही कारवाई केली आहे. सीबीआयच्या पथकाने केंद्र सरकारच्या सीपीडब्ल्यूडी आणि प्रगत अभ्यास कार्यालयावर छापा टाकून काही कागदपत्रे ताब्यात घेतली.

चोरीचे गुन्हे करणारी अट्टल गुन्हेगाराच्या टोळीला ७४ लाख रुपयाच्या मुद्देमालासह अटक. स्थानिक गुन्हे शाखा व गांधीचौक पोलीसांची संयुक्त कारवाई.

लातूर :- चोरीचे गुन्हे करणारी अट्टल गुन्हेगाराच्या टोळीला ७४ लाख रुपयाच्या मुद्देमालासह अटक. स्थानिक गुन्हे शाखा व गांधीचौक पोलीसांची संयुक्त कारवाई.

याबाबत थोडक्यात माहिती की, पोलीस ठाणे गांधी चौक हद्दीमध्ये दिनांक २७/०८/२०२३ ते २८/०८/२०२३ च्या मध्यरात्री चैनसुख रोड, तापडिया मार्केट जवळ असलेले बालाजी टेलिकॉम नावाचे मोबाईल दुकानाचे शटर अज्ञात चोरट्याने उचकावून ,आत प्रवेश करून विविध कंपनीचे मोबाईल, टॅब, स्मार्ट वॉच जुने मोबाईल, तसेच रोख रक्कम १२,०००/- असा एकूण १ कोटी ३४ लाख ३७ हजार ७५५ रुपयाचा मुद्देमाल चोरून नेल्याची घटना घडली होती. फिर्यादीने दिलेल्या तक्रारीवरून पोलीस ठाणे गांधी चौक गु.र.नं ४३४/२०२३ कलम ४५७,३८० भादवी प्रमाणे गुन्हा दाखल झाला होता.

सदरचा गुन्हा उघडकीस आणणे बाबत पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे यांनी आदेशित केले होते. त्यावरून पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे ,अपर पोलीस अधीक्षक डॉ.अजय देवरे, उपविभागीय पोलीस अधिकारी,(लातूर शहर) भागवत फुंदे यांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले तसेच पोलीस ठाणे गांधीचौक चे पोलीस निरीक्षक प्रेमप्रकाश माकोडे यांचे नेतृत्वात स्थानिक गुन्हे शाखेचे व पोलीस ठाणे गांधीचौक चे पोलीस अधिकारी व अमलदारांचे वेगवेगळे पथके तयार करून त्यांना सखोल मार्गदर्शन व सूचना देण्यात आल्या होत्या. सदर पथकाकडून गुन्ह्या संदर्भात बारकाईने तपास सुरू असताना मोठ्या प्रमाणात बातमीदार नेमून तसेच तांत्रिक माहितीचे विश्लेषण करून अज्ञात आरोपींचा शोध घेण्यासाठी अहोरात्र परिश्रम घेण्यात येत होते.

वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात सदरच्या पथकांनी केलेल्या परिश्रमामुळे पथकांना गुप्त बातमीदाराकडून सदरचा गुन्हा करणारे गुन्हेगार मालेगाव नाशिक येथील राहणारे असून त्यांची आंतरराज्य गुन्हेगारांची टोळी असल्याची माहिती मिळाली.

सदर माहितीची बारकाईने अभ्यास व विश्लेषण करून बालाजी टेलिकॉम दुकानाचे शटर उचकवून चोरी करणारे आरोपींची टोळी हीच असल्याचे निष्पन्न झाले. सदर टोळीतील गुन्हेगार हे अतिशय सराईत असल्याने गुन्हा केल्यापासून पासून महाराष्ट्र राज्यातील विविध ठिकाणी तसेच महाराष्ट्र बाहेर गुजरात मध्ये विविध ठिकाणी वास्तव्य करून वास्तव्याचे ठिकाण सतत बदलत होते. त्यामुळे वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे व पोलीस ठाणे गांधीचौक चे संयुक्त पथके सदर टोळीला जेरबंद करण्यासाठी धुळे,मालेगाव, नाशिक व गुजरात राज्यातील अहमदाबाद, सुरत, वडोदरा या ठिकाणी रवाना करण्यात आले होते.

सदर पथकांनी अतिशय कुशलतेने व उत्कृष्टपणे नमूद गुन्ह्यातील आरोपींचा शोध घेऊन आरोपी नामे अकबरखान हबीबखान पठाण, वय ३७ वर्ष, राहणार पवारवाडी मालेगाव, जिल्हा नाशिक,

खैसरखान हबीबखान पठाण, वय २२ वर्ष, राहणार पवारवाडी मालेगाव, जिल्हा नाशिक,

मंहमद अहमद उर्फ कल्लू असलम अंसारी, वय २२ वर्ष, राहणार बिस्मिल्ला बाग, जेला हॉटेल जवळ, मालेगाव जिल्हा नाशिक,

झिब्राईल उर्फ जीब्बो इस्माईल अन्सारी, वय २० वर्ष राहणार, अन्सार बाग, गुरुवार वार्ड, मालेगाव जिल्हा नाशिक,

आमिनखान इस्माईल अन्सारी, वय २२ वर्ष, राहणार पवारवाडी ,मालेगाव तालुका मालेगाव जिल्हा नाशिक.

यांना दिनांक ११/०९/२०२३ रोजी पर्यंत विविध ठिकाणी शोध घेऊन यातील मुख्य आरोपी अकबरखान यास धुळे जिल्ह्यातून तर इतर आरोपींना त्यांचे राहते ठिकाणाहून ताब्यात घेवुन चौकशी केली असता त्यांनी सदर गुन्हा केल्याचे कबुल केले.त्यांनी वर नमुद गुन्ह्यात चोरलेला मुद्देमाल विविध कंपनीचे १९५ मोबाईल, १० स्मार्ट वॉच, ०६ टॅब असा एकूण ७४ लाख रुपयाचा मुद्देमाल व गुन्हा करण्यासाठी वापरलेली इनोव्हा कार व इतर मुद्देमाल हजर केल्याने वरील आरोपींना वर नमूद गुन्ह्यात अटक करण्यात आलेली आहे.

नमूद आरोपी आरोपींचे आणखीन काही साथिदार निष्पन्न झाले असून ते फरार असून गुन्ह्यातील उर्वरित मुद्देमाल व फरार आरोपीचा शोध पथकाकडून घेण्यात येत आहे.

गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलीस ठाणे गांधी चौक चे सहाय्यक पोलीस निरीक्षक नौशाद पठाण हे करीत आहेत.

नमूद आरोपींना अटक करून पुढील तपास करीत असताना नमूद आरोपींतावर महाराष्ट्र राज्यातील नंदुरबार, नाशिक, अकोला ,परभणी ,धुळे, नांदेड, धाराशिव, गडचिरोली ,छत्रपती संभाजी नगर, पुणे व इतर राज्यात चोरी संदर्भाने एकूण २४ गुन्हे दाखल आहेत.

वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात पोलीस पथकांनी अतिशय उत्कृष्टरित्या तपास करून गुन्हेगारांच्या मुसक्या आवळल्या असून त्यांच्याकडून चोरीचा मुद्देमाल हस्तगत केला आहे.

सदरची कारवाई पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे, अपर पोलीस अधीक्षक डॉ. अजय देवरे, उपविभागीय पोलीस अधिकारी (लातूर शहर) भागवत फुंदे यांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे व पोलीस ठाणे गांधीचौक चे संयुक्त पथकातील पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले व पोलीस निरीक्षक प्रेमप्रकाश माकोडे यांच्या नेतृत्वातील पथकामधील सहाय्यक पोलीस निरीक्षक व्यंकटेश आलेवार, प्रवीण राठोड, नौशाद पठाण, पोलीस उपनिरीक्षक निखिल पवार, आक्रम मोमीन, पोलीस अमलदार खुर्रम काझी, राजेंद्र टेकाळे, दामोदर मुळे, रवी गोंदकर, राहुल सोनकांबळे, राम गवारे राजेश कंचे, यशपाल कांबळे, माधव बिलापट्टे, नवनाथ हासबे, तुराब पठाण, राजू मस्के, राहुल कांबळे, संतोष खांडेकर,मनोज खोसे, चंद्रकांत केंद्रे, नकुल पाटील, दयानंद आरदवाड, रणवीर देशमुख, दत्तात्रय शिंदे, भाऊसाहेब मंतलवाड, दयानंद सारोळे, अभिमन्यू सोनटक्के, नंदकिशोर शेंडगे, महेश पारडे, शिवाजी पाटील, विनोद चलवाड, महादेव मामडगे, विष्णू पंडगे, परमेश्वर स्वामी, सायबर सेल लातूरचे पोलीस निरीक्षक अशोक बेले महिला साहेब पोलीस निरीक्षक गावंडे पोलीस अमलदार संतोष देवडे, गणेश साठे, शैलेश सुडे, अंजली गायकवाड यांनी केली आहे.

PRINTED BY MAHESH MOTIRAM RATHOD, OWNED, PUBLISHED & EDITED BY ASHOK NAMDEVRAO HANWATE, PRINTED AT MAYUR PRINTERS, PLOT No. B-28, MIDC, NEAR BUS STAND 03, LATUR, Tq. & DIST. LATUR - 413512 (M.S.) PULISHED AT : KHADAK HANUMAN, MILIND NAGAR, LATUR TQ. & DIST. LATUR - 413512 (M.S.) EDITOR : ASHOK NAMDEVRAO HANWATE